

כפר חב"ד

שבועון צעירי אגודת חב"ד באה"ק ת"ז

הוצאה מיוחדת לאחר הדפסת הגיליון
 "דידן נצח"
 ב"ה

"ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש"
 שמחה עצומה ורגשי הודיה עזים מקיפים את ליובאוויטש

נצחון האמת במשפט הספרים

★ השופט קיבל בהחלטיות את כל טיעוני אגודת חסידי חב"ד ★ הבשורה הגיעה בסערה ל-770 ביום שלישי בבוקר והמוני המתפללים והלומדים פרצו בשאגות שמחה, ריקודים ואמירת "לחיים" ★ קהל המונים מילא את "איסטערן פארקוויי" ★ התנועדות וריקודי שמחה בכל ריכוזי חב"ד בארץ ובעולם

הגוף וכבשו את כל ישותם של כל החסידים והמערצים. מיד פרצו מעגלי ריקודים סוערים ומשולהבים, והחלו התנועדות חסידיות חדות שמחה, בכל בית-כנסת, ישיבה, מוסד חינוך, של חב"ד, ובכל "בית חב"ד", וגם בהמוני בתים פרטיים באלפי מקומות בעולם כולו.

ברחובות ישובי חב"ד בארץ וקרובי המונים בהתלהבות שמחה, וריבים מכל רחבי אמריקה וגם מאירופה — הגיעו במטוסים ובכלי רכב שונים למרכז העולמי של חסידי חב"ד, כדי לקחת חבל מקרוב בשמחה העצומה, במרכז זירת ההתרחשויות.

היה זה שיא וסוף של תקופה ממושכת, למעלה משנה, מאז החל המשפט, ומימוש הציפיות והתקוות לנצחון מוחלט ולקביעה ברורה וחד משמעית של בעלות "אגודת חסידי חב"ד" על הספרייה. בכל אורך התקופה הזאת התקיימו תפילות מיוחדות להצלחה במשפט. זכור ש"כ"ק אדמו"ר שליט"א הלך, בימי קיום המשפט, כמעט מדי יום ביומו, ל"אוהל", ציון קדשו של "כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע, וריבים אף התענו בשעתו והרבו בתחנונים להשגת הנצחון.

שהיו אותה שעה בכנין פרצו בשאגות שמחה וריקודים ואמירת "לחיים". במהירות בוק הגיעה תוך דקות ספורות לכל ריכוזי חב"ד בכל חלקי תבל והתפרצויות השמחה הנלהבות הרקיעו שחקים.

כל הפנים רוחו מאושר וכל הלב בות פעמו ברגשי הודיה לאיל עליון, רגשות שחדרו לכל חלקי הנפש

הנאשם חוייב להחזיר מיד את הספרים והחפצים שברשותו, שניטלו שלא ברשות, לאגודת חסידי חב"ד.

★ ★ ★

הבשורה הגיעה בסערה אל בנין "770" ביום שלישי, ה' טבת, בשעות הבוקר, והמוני המתפללים והלומדים

↓

המוני חסידי חב"ד-ליובא-וויטש בכל רחבי תבל, ואתם כל מעריצי זכרו של כ"ק יוסף יצחק נ"ע וכל אדמו"ר רבי יוסף יצחק נ"ע וכל שוחרי אמת וצדק, קיבלו בשמחה עצומה את גזר דינו של בית המשפט הפדרלי בניו-יורק העושה להחלטית את הזקת "אגודת חסידי חב"ד" העולמית בספרייה הגדולה ובשאר החלקים של נכסיה המצויים בבית המרכז העולמי של חב"ד-ליובאוויטש, 770 איסטון פרקוויי שבברוקלין, שהם נכסי הציבור ושייכים לציבור, כפי רצון קדשו של "כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע.

השופט, מר צ'רלס סיפסון, קיבל את טיעוני אגודת חסידי חב"ד, המבוססים בעובדה שכל חייו וכל עניניו של "כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע היו מסורים ונתונים ומוקדשים לכלל, וקבע בגזר דינו שהספרייה היא ציבורית ושייכת לאגודת חסידי חב"ד העולמית.

"ותחי רוח יעקב אביהם"

כ"ק אדמו"ר שליט"א בשיחת הקודש המיוחדת עם סיומה של תפילת "המנחה הגדולה":
כמו "אחרי פטרבורג", יש להגביר עתה את הפצת תורת רבותינו ולימודה ביחיד וברבים

יהודים רואים ונוכחים לדעת כי יהודי נמצא, רחמנא ליצלן, מסיבות שונות ומשונות, "בשדה", רחוק מבית-המדרש ומקום מושב הקדושה, והיהודי אף במצב של "חלל", המנותק ל"ע מן החיים היהודיים של "זאתם הדבקים בה' אלוקים" — חיים כולכם היום, יש לטפל בו, ויתר על כן — יש ללמוד לקח ומוסר השכל למנוע מראש שיהודי יגיע חלילה למצב כזה.

זו היא שליחות שהטיל נשיא דורנו על כל אחד מאתנו, וביצועה המלא כרויות ובשמחה יביא ל"ותחי רוח יעקב אביהם" — "מה זרעו בחיים אף הוא בחיים", לחיות בכחיים של "זאתם הדבקים", לחיות בכיצוע שליחותו של הקב"ה לעשות את העולם "דירה לו יתברך", ולדאוג שתחבטל המציאות של יהודי הנמצא "חלל בשדה", אלא להכניס כל יהודי ויהודי לביתו האמיתי, בית שמגדלים בו תורה ותפילה וצדקה וכל המצוות, ולהוסיף בזה כפועל יותר ויותר, להגדיל מיום ליום, שביתו של כל אחד יהיה ל"בית חב"ד", בית להרצאת תורה ותפילה וגמילות חסדים, ובמיוחד לבית של צדקה בכלל וצדקה רוחנית במיוחד, וכל זה יחיש ויקרב עוד יותר את "ותחי רוח יעקב אביהם" כפשוטו, בגאולה הקרובה והשלימה.

★ ★ ★

נזכור את מה שאמר כ"ק מו"ח אדמו"ר: "עמדו הכן כולכם", על כולנו להיות מוכנים לצעדים האחרונים של סוף הגלות, וכלשונו "לצחצח את הכפתורים", כי לא נשארה מלאכה מרובה מעבודת כבוד הניצוצות האלוקיים והכשרת והכנת העולם כולו, והעיקר — כל אחד את עצמו ואת הסובבים אותו והבאים אתו במגע, להיות משכן לאלקות בגילוי ובכירור עם הגאולה השלימה מיד בקרוב ממש.

כוס תנחומים

לידינו וש"ב יקר, איש חי רב-פעלים מפין מעינות חב"ד לרבים

הרה"ח יחזקאל סופר ש"י

ולביתו ולאביו היקר,

א"י אנוני נ"ו הרה"ח שבתאי ש"י

על פטירת אמריעיתו היקרה

מרת **טויבע** ז"ל

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד

כנחמת **יוסף הרטמן** וביתו נחלת הר חב"ד

בטבע, כדי להורות שגם ענייני העגמת-נפש באו לאותה מטרה טובה, וככל שהיחידה היתה גדולה יותר — באותה מידה גדולה עוד יותר העליה הבאה אחריה.

★ ★ ★

אנו רואים תופעה זו עצמה בענין מאסר וגאולת אדמו"ר הזקן, שבעל השמחה והגאולה למד ולימד את ההוראות למעשה דווקא מן הטענות של המתנגדים בשעתם בהלשנו-תיהם, והסיק מזה את המסקנה המעשית, בהוראת רבותיו הבעש"ט הק' והמגיד הק' ממעורר, להגביר עוד יותר את הפצת פני-מיות התורה באופן של הסברה והבנה שכלית כפי שהדברים מתבטאים בדרך חסידות חב"ד. מסקנה זו יישם בראש ובראשונה הוא עצמו ככיוון החדש והמיוחד שנתן ללימוד והסברת

ההתרגשות והשמחה הולכו הלך וגאה עם היודע הבשורה, כי את תפילת המנחה יתפלל כ"ק אדמו"ר שליט"א בהיכל ביהכנ"ס הגדול. לקראת השעה היעודה, 15:3 אָחָה"צ, היה בית המדרש מלא על גדותיו, ועם היכנסו של כ"ק אדמו"ר שליט"א, הגביר הקהל את השירה והקריאה "דידן נצח!"

תפילת המנחה התקיימה בניגון של יום-טוב כאשר הקהל כולו מצטרף לשירת "אשרי ויעלינו לשבח" בניגוני שמחה.

ההפתעה הגדולה היתה כאשר, עם סיום התפילה, פתח כ"ק אדמו"ר שליט"א בשיחת קודש מיוחדת.

★ ★ ★

הרבי שליט"א פתח בפתגם רבנו הזקן עם פירושו של בנו כ"ק אדמו"ר האמצעי כפי

נזכור את מה שאמר כ"ק מו"ח אדמו"ר:
"עמדו הכן כולכם", על כולנו להיות מוכנים לצעדים האחרונים של סוף הגלות, וכלשונו "לצחצח את הכפתורים" — חיים כולכם היום, יש לטפל בו, ויתר על כן — יש ללמוד לקח ומוסר השכל למנוע מראש שיהודי יגיע חלילה למצב כזה.

תורת החסידות "אחרי פטרבורג", וכך גם דרש מתלמידיו וחסידיו ההולכים בעקבותיו. לאור כל זה ברורה ההוראה האלוקית הנצחית בקשר לאירוע הנוכחי, שדווקא מן הטיעור נים וההאשמות שהושמעו כאילו אין "אגודת חסידי חב"ד" גוף חי ופעיל ואקטיבי, וכאילו הכתבים הקדושים והספרים הגנוזים באוצר נשיא דורנו לא נועדו, חלילה, להפצה לרבים ואינם מנוצלים לצרכי הרבים — דווקא מטיעונים אלה יש ללמוד עתה להגביר עוד יותר את הפצת תורת רבותינו ולימודה ביחיד וברב-בית, אמנם מתוך שמחה עצומה והתלהבות, שמחה הפורצת כל גדר, אבל העיקר שיהיה זה ענין של מעשה ושהדברים יבואו לידי פועל ממשי בחיי יום יום.

★ ★ ★

אותה הוראה היא גם מסיום החלק השלישי שבפרשה, שהוא קטע הפרשה היומי, "ותחי רוח יעקב אביהם", שיעקב אבינו נוכח לדעת כי יוסף הצדיק הוא שצדקתו לא רק כשהוא בבית-המדרש, אלא שהוא מחזיר את הקדושה במיטבה ובשיאה דווקא לתוך "מצרים", ועושה הכל כדי לקדש את הרחוב הרועש ולהעלותו לקדושה עליונה. זהו גם הרמז — וההוראה — בפרשת "עגלה ערופה", שכאשר

המשפט וגזר הדין

המשפט הפדרלי, לפני השופט צ'רלס סיפסון, החל ביום י"ט כסלו אשתקד ונמשך כשלושה שבועות, כשבמהלכו עולים על דוכן העדים עשרות עדים משני הצדדים (בין העדים לטובת אגודת חסיד חב"ד היה גם הסופר אלי ויזל שהעיד על מרכזיותה של אגודה זו ופעילותה הציבורית העניפה ממרובה שב-770). לאחר מכן היה שלב הגשת המיסמכים, שהסתיים ביום ההילולא י' שבט (כבר הסמליות של התאריכים, שנקבעו בהשגחה פרטית, בישרה את הנצחון הצפוי!). מטעם התביעה בלבד הוגשו כ-15 אלף עמודי מיסמכים!

את אגודת חסיד חב"ד ייצגו בכשרון רב ובהצלחה, עורכי הדין המפורסמים: נתן לוי, גר"י שוסטק, וסט. וקסמן. במהלך המשפט היה האולם של בית המשפט מלא בציבור חסידים, בהם זקני החסידים, שאמרו כל העת פרקי תהלים והרבו כנתינת צדקה. התערורות גדולה הקיפה את כל הציבור החב"די באמירת כל ספר התהלים בהשכמה ובאמירת פרקי תהלים מיוחדים, כפי שנקבעו ע"י רבני חב"ד, במשך כל התקופה כולה.

בדין הועלתה במלוא חריפותה השאלה אם הספריה הגדולה, שהיא אחת הספריות הגדולות והנכבדות בעולם ובמיוחד עשירה בספרי יהדות ובכתבי-יד יקרי ערך, שייכת לציבור או שהיא רכוש פרטי העובר בירושה. הוצגו מכתבים של כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע בהם הוא מצייץ את הספריה כרכוש האומה המצוי בבעלות אגודת חסיד חב"ד. באי כוח הנאשם טענו כי... כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע לא כתב את האמת, כדי להציל את רכושו, וכך היה גם על השופט להכריע, אם אישיות מסוגו של הרבי נ"ע מסוגלת לשקר לצרכים פרטיים, דבר שהוכחש בתוקף רב על-ידי כ"ב ועדי אגודת חסיד חב"ד. יש, אפוא, כגור הדין גם הסרת חרפת חילול השם שבהנחה הכוזבת האמורה.

פסק הדין משתרע על 40 עמודים ובסיכומו נאמר: לאחר שמיעת העדויות במשפט, ולאחר התבוננות במיסמכי הראיות המרובים שהוצגו ע"י שני הצדדים הגעתי למסקנה שהספריה לא היתה רכוש הפרטי של הרב יוסף יצחק שניאורסון בשעת פטירתו. בהתאם לכך התביעות שכנגד בטלות, מאחר שאין מחלוקת שחנן מבתורת ירושה אין לנאשם שום זכויות על הספריה. לאגודת חסיד חב"ד יש זכות בדין בתביעתה להחזרת הרכוש.

ההתוועדות החסידית ב-770

ביום שלישי בערב, כשעה 10 — 12 שעות לאחר שהגיעה הבשורה — התארגנה חגיגת התוועדות המונית ב-770, בראשות רבני ומשפיעי זקני חסיד חב"ד וחברי הנהלת "אגודת חסיד חב"ד" — חתני השמחה.

היה זה לאחר 12 שעות רצופות של ריקודים ושירה וזמרה, שנקטעו באמצע רק על-ידי תפילת המנחה ושיחת הקודש (ראה ידיעה נפרדת). על הבמה ישבו הרבנים והמשפיעים וכל אלה שהיה להם חלק במהלכי המשפט. בהם אלה שהעידו במשפט.

הרבנים יהודה קרינסקי ואברהם שם טוב — מראשי "אגודת חסיד חב"ד" — שהתעסקו הרבה במשפט, מסרו לציבור פרטים מרגשים ממהלך המשפט וההתקדמות לנצחון.

כן דיברו — עד לשעת מסירת הדיווח והכנסת העיתון לדפוס — הגאון רבי מרדכי מנטליק, הרב דוד רסקין, הגה"ח רבי שניאור זלמן גורארי, הרב שלום דובער לוי — ספרן הספריה שהיה עד מרכזי במשפט — הרב יצחק וילהלם — אף הוא מספרני הספריה — המשפיע הישיב החסיד רבי אליהו חיים רוטבלט, השליח הרב שלמה קונין, ראש השליחים בלוס אנג'לס, סיפור-שבמהלך הטיסה מלוס אנג'לס לניו-יורק, במטוס שהיה מלא חסידים שמהירו להגיע ל-770 מיד עם היוודע הבשורה, הועברה שיחת הרבי שליט"א בשידור טלפוני-אלחוטי ישיר!

באחד משני המטוסים שיצאו מקנדה, כשהם גרושים בחסידים, ביקש הקברניט ברמקול להחליש קצת את הריקודים, שכן הם עלולים להזיק לטיסה... היו שציניו כי יום ה' טבת הוא גם היום שבו ניצל כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע (בשנת ת"ש) מן הנאצים והגיע מוורשא לריגא בדרכו לארה"ב. יום זה ציין ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א במכתבים של שנים קודמות כ"יום הבהיר".

הקרוכה מיד ממש, נאו, וגילוי כבוד ה' על כל הארץ.

נעל תפילת המנחה החגיגית ושיחת כ"ק אדמו"ר שליט"א, ראה בידיעה נפרדת].

באותה שעה התקיימה חגיגת-שמחה והתוועדות, כמוכן, בבניין-התאום של "770" שהוקם בכפר חב"ד, "בית אגודת חסיד חב"ד — אוהל יוסף יצחק", שהוקם, כידוע, כחלק המוקדם של הנצחון הצפוי, כאשר גם כאן נמשכו הריקודים וההתוועדות החסידיות במשך כל שעות הלילה.

★ ★ ★

ברחבת "770", שהוא "בית אגודת חסיד חב"ד — אוהל יוסף יצחק", התאסף מיד קהל עצום של אלפי איש, שנהר לשם ממקומות קרובים ורחוקים, ותזמורת האחים פיאמנטה — הזמרים בעלי התשובה המפורסמים — החלה לפצוח במצהלות רינה וצילילי ניגוני ריקוד חסידיים סוערים. המשקה נשפך כמים באמירת "לחיים", "לחיים ולברכה", ואיחולי נצחון מוחלט וגמור של הקדושה בגאולה השלימה

דבר העורך

זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו!

הנצחון המוחץ של הצדק שיצא לאור עולם בקשר לנסיון הנפשע להשתלט על הספריה המפוארת רבת ההוד ובעלת ההיסטוריה העשירה, ולהפוך אותה — רטרואקטיבית — לרכוש פרטי, משמש בצדק מקור טבעי לשמחה אמיתית, הפורצת מלבו של כל שוחר אמת וצדק בכלל, ושל כל יהודי המודע וחרד למקומה של חסידות חב"ד ומקומם של נשיאי הקדושים בחיי הכלל והציבור של עמנו.

עמדה על הפרק השאלה המרכזית והגורלית אם נשיאי ישראל וצדיקי הדורות הם, כפי אמנתו של כל בעל רגש יהודי, אישים שחיייהם וכל מהותם הם עניני וצרכי הכלל וחדורים במסירות נפשם הטהורה למען קיום עם ישראל וטובתו הרוחנית והגשמית.

ממש כפי שזה היה בחג הגאולה י"ט כסלו, שפסק הדין שניתן בבית-דין של מעלה, על זכות החסידות להתקיים ולהתפשט, בא לידי ביטוי בגזר הדין של בית-המשפט האזרחי על זיכוי אדמו"ר הזקן — כך זה בענין הנידון:

הכרעת בית דין של מעלה בזכותו של הציבור ליהנות ולקבל מפרי עמלם ומסירותם של נשיאי הדור, אשר הקדיש את כל חייו וכל מהותו למענו, וכמאמר חז"ל: "מה זרעו בחיים, אף הוא בחיים".

וכאז כן עתה — מתוך התחושה הברורה ש"יום זה יוקבע למועד תמידי בישראל" — הרי השמחה הספונטנית, המסעירה, שהקיפה תוך דקות את כל מושבי חב"ד וחסיד חב"ד בכל קצות תבל ואיחדה אותם כאבוקה אחת גדולה של התקשרות אמיתית לנשיא וצדיק הדור שליט"א, תשמש ללא ספק כהתעוררות נשגבה ובלתי-רגילה להוסיף, באין עוררין, ביתר שאת ויתר עוז, בכל הפעולות והמעשים בשליחות כ"ק אדמו"ר שליט"א להפצת תורה ויהדות עד לזירוז הגאולה האמיתית והשלימה, נאו.

אתמ 23

דבר המלך יום ביומו בשבוע הניצחון

נקודות תמציתיות ביותר משיחות הקודש של כ"ק אדמו"ר שליט"א בימים אלו מובן ששיחות אלו כללו כמה וכמה עניינים נוספים, וכן הבהרות והסברים נרחבים

יום רביעי (אור לז' טבת לאחר 'ערבית')

לכתוב פדיונות לפני הנסיעה מחר ל'אהל'; להוסיף בצדקה ולהקים "בתי חיים" לנשמות בגופים

— א —

בהמשך להמדרש אומל אודות הענין ד"ותחי רוח יעקב אביהם" (סיום וחתום שיעור חומש דאתמול) — עי"ז ש"זרעו בחיים" (כמדובר לעיל בארוכה) — יש לזרו עוד הפעם אודות ההתחלה במעשה בפועל ע"י נתינת הצדקה.

והזירו כזה — בקשר ובשייכות להנאמר בשיעור החומש היומי "אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם"; "מצרים" — קאי על כללות ענין הגלות, כמארז"ל "כל המלכיות נקראו על שם מצרים כו".

ומכיון שנמצאים אנו ברגעי הגלות האחרון-נים, הרי, אי-אפשר לדחות עוד (נוסף לכך שאפילו אם היתה אפשרות כזו — בודאי לא ירצה הקב"ה לדחות עוד) את קיום ההבטחה "כי לגוי גדול אשימך שם" (כשנמצאים עדיין בגלות מצרים) דוקא, ובהכרח שהבטחה זו תקיים תיכף ומיד ממש, כדי שיוכל להיות "מיד הן נגאלין" — תיכף ומיד ממש, ארו עם עניי שמיא, כך, שלמחרת נמצאים כבר בארצנו הקדושה, באופן ד"יחויב ה' אלקיך את גבולך" (כמדובר לעיל).

ולכן, יש להזדרז ביותר וביותר בכל הקשור להאמור לעיל; החל מנתינת הצדקה ע"י כאו"א, אנשים נשים וטף, עד לקטני קטנים — שהרי "שקולה צדקה כנגד כל המצוות", ו"מקרבת את הגאולה".

ועי"ז באים תיכף-ומיד מהמצב ד"לגוי גדול אשימך שם", בזמן הגלות — לאחר ש"צדקה עשה הקב"ה בישראל שפיוזן לבין האומות" (ועאכו"כ בחושך כפול ומכופל דימינו אלה) — לקיום היעוד "קהל גדול ישוּבו הנה", לארצנו הקדושה.

— ב —

ובנוגע לפועל: כל אלו אשר מאיזו סיבה שתהיה לא נתנו עדיין לצדקה, בצירוף שם ושם אמם (בקשר עם האמור לעיל) — יזדרזו לתת סכום מסוים לצדקה (שכן, בענין זה לא נוגע הכמות, כי אם, עצם השתתפותם בנתינת הצדקה, כולל —

בסבר פנים יפות), ולצרף שם ושם אמם, בהקדם הכי אפשרי, לפני הנסיעה מחר, בלי-נדר, ל"ציון" כ"ק מו"ח אדמו"ר, על מנת להזכירם על הציון, וכדאי — שיתנו את הפתקאות בפ"ע ואת הכסף לצדקה בפ"ע (באותה נתינה, אבל, במעטפות נפרדות), כדי לחסוך את הטרחה לחלק את הפתקאות והכסף, שהרי בודאי יהיה ריבוי גדול, בכמות, ועאכו"כ באיקות, ולהוסיף, שמכיון שלא תהיה אפשרות לקרוא את כל הפתקאות, כי אם, להניחם ולמוסרם על הציון — יכול כאו"א לכתוב כל מה שרוצה (ללא כל בושח), שהרי זה באופן שכותב להקב"ה, ע"י נשיא דורנו, וכמו כן יכולים לעשות בכל שאר המקומות שיש בהם "בית-חיים" שנטמן בו גדול בישראל, צדיק בישראל ומורה-דרך בישראל — כידוע שכל "בתי-חיים" קשורים זה בזה, וכולם יחדיו קשורים עם "מערת המכפלה", באמצעות ה"מחילות" (כמבואר בספרים).

— ג —

ובהמשך להמדרש אודות "בית-חיים" — יש להזכיר גם אודות "בתי חיים" לנשמות בגופים:

להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בעשיית "בתי חיים" — ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום, נשמות בגופים — בתי תורה, בתי תפלה ובתי גמ"ח.

וכזה גופא — "בית גדול", שמגדלין בו תורה ומגדלין בו תפלה, ומגדלין בו גמ"ח, כולל ובמיוחד — בית שמגדלין בו בנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוות.

כמדובר בארוכה ובפרטיות במשך ההתווה עדויות דימים האחרונים.

— ד —

ויה"ר שהפעולה בזה תוסיף עוד יותר בשלימותם של ישראל — כמדוגש גם בסיום שיעור חומש היומי, "יעקב וכל זרעו אתו", בניו ובני בניו עמו כנותיו ובנות בניו וכל זרעו".

וכפי שמשיך בהמשך הכתובים (כשיעור דיום שלאח"ז) "כל הנפש לבית יעקב, —

שבעים". ובפרטיות יותר: שלימותם של ישראל באה לידי ביטוי בכמה אופנים (מספרים) — החל מהתכללותם ב"אחד היה אברהם", ולאח"כ בנשמתו של יעקב ש"כלולה מכל הנשמות שבישראל מעולם ועד עולם", השלימות די"ב שבטים, השלימות ד"שבעים", עד לשלימות דמ"ת, ששים ריבוא, ש"הן שרשים, וכל שרש מתחלק לששים ריבוא ניצוצות כו". ויש לומר, ששלימותם של ישראל במספר "שבעים" קשורה גם עם אומות העולם — כמ"ש "יצב גבולות עמים למספר בני ישראל", "למספר שבעים נפש של בני ישראל שירדו למצרים הציב גבולות עמים שבעים לשון", שכן, בריאת כל העולם היא "בשביל ישראל", ובמילא, הרי הם בעלי-בתים על העולם כולו, וענין זה מדגיש עוד הפעם את הצורך וההכרח "לכוף את כל באי העולם לקבל מצוות שנצטוו בני נח", שע"ז נעשה ישוב העולם, "לשבת יצרה".

— ה —

והעיקר — שע"י שלימותם ואחדותם של ישראל, אהבת ישראל, כפי שהיא בתכלית השלימות באופן דאחדות ישראל, כאשר נמצאים עדיין ברגעי הגלות האחרונים — זוכים לקיום היעוד "קהל גדול ישוּבו הנה".

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר", ויעקב אביהם בתוכם, וכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בתוכם, וכולם יחדיו, "בנערינו ובזקנינו גו' בכנינו ובכנותינו", "קהל גדול", לשון יחיד, "כספם וזהבם אתם", הן כסף וזהב גשמיים, והן כסף וזהב רוחניים, אהבת ה' ויראת ה', ותולדותיהם — כל רמ"ח מ"ע וש"ה מל"ת,

הולכים ובאים ברגע כמימרא, "עם ענני שמיא", לארצנו הקדושה, ומשיח צדקנו בראשנו, בגאולה האמיתית והשלימה, בפשטות, למטה מעשרה טפחים, תיכף ומיד ממש, ומתוך שמחה וטוב לבב.

יום חמישי (אור לח' טבת לאחר 'ערבית')

להפוך כל בית פרטי לבית של תורה תפילה וצדקה איך "מצחצחים את הכפתורים"?

— א —

על פי הוראת רבותינו "לחיות עם הזמן" ולהסיק הוראות מפרשת השבוע, ובמיוחד מן החלק השייך לכל יום, עלינו ללמוד מתחילת פרשת "ששי": "וזאת יהודה שלח לפניו וגו' להורות לפניו גשנה" (ויש כאן, במלה "גשנה", גם, כידוע, רמז לאותיות החקוקות, לפי מנהג ישראל וגם מנהג רבותינו, על סביר בוני חנוכה, ראשי התיבות: נס גדול היה שם — ואם כן רמזו פה הענין של חנוכה שממנו אנו באים). רש"י מפרש: "להקן לו בית תלמוד שמשם תצא הוראה". לפנינו ההוראה שדובר בה לאחרונה כמה וכמה פעמים על כך שכל יהודי צריך להשתדל לעשות את ביתו לבית שמגדלים בו תורה — עד לאסוקי שמעתתא אליבא דהילכתא, וכן בית שמגדלים בו תפילה וגמילות חסדים כדלהלן.

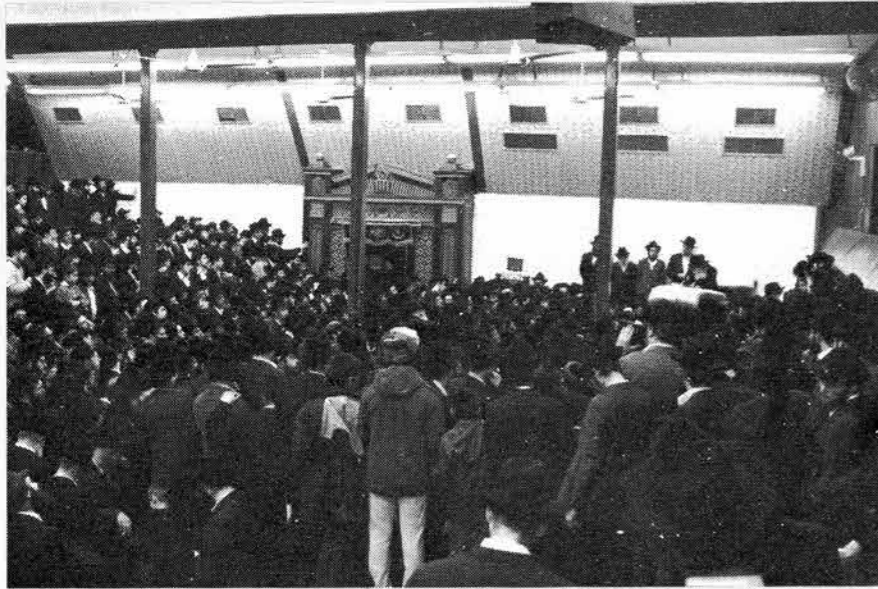
— ב —

"וזאת יהודה שלח לפניו" וגו' רומז גם לענין של "ויגש אליו יהודה", שמשמעותו גם הגשה לתפילה (ובמיוחד משתמע מתוכן הדברים לפי פשוטו של מקרא ענין של בקשה ותחנונים). וכבר ביאר אדמו"ר הזקן ש"יהודה" רומז לבחינת "הפעם אודה" שנמצאת בכל יהודי (ולכן נקרא כל יהודי על שמו של יהודה), המתחיל את יומו ב"מודה אני לפניך", יהודה

יום ראשון (דברי כיבושין, עשרה בטבת) כל אחד מסוגל להביא את המשיח מיד, ע"י פעולה טובה אחת

קהל עצום נכח בעת השמעת "דברי הכיבושין" של כ"ק אדמו"ר שליט"א לאחר תפילת המנחה של צום עשרה בטבת, כדרכו בקודש של הרבי שליט"א בכל יום תענית. הקהל כלל הפעם, כמוכן, את ההמונים שהגיעו לליובאוויטש מכל קצווי תבל בעקבות שמחת ה' בטבת.

כ"ק הרבי שליט"א ציין כי תפקידו של מנהג "דברי כיבושין" הוא לסייע להגיע לידי כך שהקב"ה "יכבדו עווננו", התשובה — אמר הרבי שליט"א — מסוגלת, בראש ובראשונה, "לכבוש" את העוונות, אך לאחר מכן גם לבטל אותם, ואף, בשלב הבא, להפוך אותם לזכויות ע"י תשובה מאהבה, כאשר האהבה היא בדרגה גבוהה של "אהבה בתענוגים", כמוסבר ע"י אדמו"ר הזקן, דברים אלו רמוזים בעובדה שיום עשרה בטבת חל בפרשת ויחי: הרי כל יום הוא "עת רצון", ואילו עשרה בטבת הוא "עת רצון" בדרגה גבוהה יותר משאר התעניות, כפי שהוסבר בהזדמנויות

— ג —

הרמז לבית שמגדלין בו מצוות, ובפרט גמילות חסדים וצדקה, הוא בכך שנתנו בר ומזון לכל העולם, אפילו ללא-יהודים, ובכך החיו עם רב. המשך בעמ' 9

היא בחינת התפילה — צלוחת דבשאי, וכפי שאומר בזה"ק ש"ויגש אליו יהודה", קריבת יהודה ליוסף, רומז לסמיכת גאולה לתפילה ("יוסף" בחינת תורה שיש בה ענין של תוספת, "לאפשא לה").

אהבו", בדברי הרמב"ם, לאחר הבשורה של הפיכת הימים לששון ושמחה, ולא לפני כן, בהמשך הדברים, לאחר ביאורים נוספים בענייני היום, הסביר הרבי שליט"א את פסק הרמב"ם כי ע"י מעשה טוב אחד יכול כל אחד להביא ישועה והצלה לעולם כולו, בהתייחסו לדברים אלה בהתרגשות רבה ובפירוט רב, הדגיש הרבי שליט"א עד כמה מסוגל כל אחד ואחד, באמצעות פעולה טובה אחת, להביא את המשיח ברגע זה ממש. הרבי שליט"א ביקש לנצל את ההזדמנות להודות לכל אלו שטרחו להשתתף בשמחה, לבשר טוב ולהתבשר טוב, הרבי שליט"א איחל שיהיה "וטוב לב — משתה תמיד", ואמר כי לעתים ה"משתה תמיד" הוא שמביא את ה"וטוב לב", ואיחל כי יחזור למקורם עוד כתבים ועוד ספרים, וגם — עוד יהודים, זאת ע"י הקמת "בתי חב"ד", בתים להגברת הפע"י לות לתורה ועבודה וגמ"ח, ושכל בית בישראל יהיה בית כזה.

יום שני (אור ל"ב טבת לאחר ערבית)

ההכנות הרוחניות ליום ההילולא יו"ד שבט; מקורו של הביטוי "דין נצח" ומשמעותו המעשית

שלושים הימים שעד העשירי בשבט, ולהיבטן לפניו על מה שלמד בינתיים. ועל מנת לזרז את המזורזין, עוד יותר — הנני מבקש לשלוח לכאן דו"ח על הבחינות, ומי ששמו לא יופיע ברשימת הדו"ח, הרי זו הוכחה כי לא מילא אחר ההוראה. וגם מי שלא עשה זאת מפני אונס, ר"ל, הרי כמאן דעביד לא אמרינן ועליו להשלים זאת לאחר העשירי בשבט, שכן "לעולם לא אבוד", וגם מי שהיה טמא או בדרך רחוקה, ר"ל, יכול להשלים (כפתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר ביחס לפסח שני), אבל הרי זו עצה רק בדיעבד, ולכתחילה יש לערוך את הבחינות כנ"ל. יש לשוב ולהדגיש פעם נוספת כי ההוראה מופנית הן לתלמידי הישיבות שתורתם אומ"נותם והן לבעלי עסק!

ח

ההוראה מהשיעור היומי (יום ב') בחומש — "וידגו לרוב בקרב הארץ": על כל אחד לזכור שמקור חיותו היא התורה, כפי שאין הדג זקוק להסכרים לכך שחיותו היא במים. לימוד התורה צריך להיות "לרוב", כאמור הן ב"יששכר" והן ב"זבולון", ויש להביא זאת "בקרב הארץ", לעשות את העולם התחתון לדירה לה'.
ההוראה מסיום השיעור של היום השלישי — בו נשלמו שבעת ימי ההיקף של יום השלישי ה' טבת, דבר המורה על השלמת כל הענינים "אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי", "בצלוחי" ובבעותי": יש להוסיף בעבודת התפילה, ובעיקר — בתפילה ובבקשה להקב"ה לסיום הגלות ובתביעה "עד מתו"!

ט

יש לשוב ולערוך אודות הקמת בתי חב"ד פריים בכל בתי ישראל והקמת בתי חב"ד כלליים בכל מקום ומקום — בתים שיגדלו בהם תורה, תפילה וצדקה.
יש לקיים כל זאת — בשמחה ובטוב לבב — כפירוש הגמרא על הכתוב הנ"ל — כך שהשמחה קשורה בלימוד תורה, תלמוד ופני" מיות התורה — בעצמו, וכן להשפיע על סביבתו.
ויה"ר שזכה בקרוב ממש כי לעומת "חרפו עקבות משיחך" ישמע הקב"ה תפלתנו "עד מתי יחרף צר", ויראו בקיום הכתוב "ברוך ה' לעולם אמן ואמן", בגאולה האמיתית והש" למה, בעגלא דידן.

לאחר שבעת ימי השמחה והתרוממות הרוח בליובאוויטש

החלו ההכנות הרוחניות ליום ההילולא יו"ד שבט

★ בשיחה מיוחדת, ביום שני בערב, הורה כ"ק אדמו"ר שליט"א כיצד יש לנצל את שלושים הימים שבין עשרה בטבת לעשרה בשבט: לעמוד למבחן, על לימוד התורה וקיום המצוות, אצל ה"רב" — לפחות שלוש פעמים במשך ימים אלו ★ ההוראה מופנית הן לתלמידי הישיבות והן לבעלי-עסק ★ "וטוב לב משתה תמיד" — בלימוד התורה ★ מקורו של הביטוי "דין נצח" ומשמעותו המעשית (תמצית מקוצרת משיחת-הקודש — בעמ' 12) ★ — **תיאור מלא של שבעת ימי השמחה בליובאוויטש** —

הימים שמאז הבוקר של יום שלישי ה' בטבת, עת הגיעה הבשורה המרנינה כי "דין נצח" ועד לעת כתיבת השורות, היו שרשרת של שמחה חסידית אמירית, התערורות מופלאה של התקשרות לכ"ק אדמו"ר שליט"א והתמסרות מחודשת ללימוד תורת החסידות והפצתה. שיאן של החגיגות וההתערורות היה, כמובן, בחצרות "בית-חינוך" כאשר כל מי שזכה להיות נוכח ב-770 בימים גדולים אלו ולשמוע את שיחות הקודש המופלאות ביום שלישי לאחר תפילת המנחה, ביום רביעי וביום חמישי עם סיום תפילת ערבית, את ההתועדות המיוחדת במינה בשבת-קודש ושיחת "דברי כיבושין" ביום התענית, עמד נפעם אל מול השפע הגדול לו זכינו בשבוע זה, שפע שכבר הביא בעקבותיו, ובודאי עוד יביא א"ה, התערורות רבה בכל עניני החסידות, ובמיוחד בקיום ההוראה שחזרה ונשנתה בכל אחת משיחות הקודש — להקים בתי תורה, תפילה וגמילות-חסדים, בתי חב"ד, בכל מקום ומקום, ולהפוך כל בית פרטי וכל חדר-בבית הפרטי עצמו לבית חב"ד, בית שמגדלן בו תורה תפילה וגמ"ח.

סייעתא דשמיא למעלה מדרך הטבע

באורה זו התקיימה, מדי ערב, התועדות רבות, ליד שולחנות ערוך כים, בהם נישאו דברים המעוררים את הלבבות ע"י הרבנים, ראשי הישיבות, זקני החסידים והמשפיעים שליט"א, אשר רבים מהם הגיעו, מכל קצו תכל, במיוחד כדי לחוש את שמחת הימים הגדולים הללו, במחיצת כ"ק אדמו"ר שליט"א. כן הושמעו פרטים מרתקים אודות

15 דקות לאחר הגעת הבשורה ל-770...

מהלך איסוף החומר, הגשת העדויות והמשפט ע"י חברי אגודת חב"ד שייצגוה במשפט, מנהלי ספריית ליובאוויטש ועורכי הדין המפורסמים, כאשר כל הדוברים הדגישו את העובדה כי בכל מהלך עבודתם נוכחו בעליל בסייעתא דשמיא למעלה מדרך הטבע.
בין הדוברים יש לציין במיוחד את הרבנים האורחים הגר"מ לנדא רבה של העיר בני-ברק והגר"מ אשכנזי רבו של כפר חב"ד, הגר"ר מרדכי מענטליק, הגר"ר שניאור זלמן גורארי והרב ר' דוד רסקין — שליט"א חברי אגודת חב"ד, הרבנים אברהם שמטוב ויהודה קרינסקי — מייצגי אגודת חב"ד במשפט, הרב ר' יעקב הגר"מ לנדא כי המקור, בהלכה,

הבד"צ דקראון הייטס, המשפיע הגה"ח רבי יואל כהן ומשפיעי השכונה שליט"א וכן הרב שלום דובער לוי מנהל ספריית ליובאוויטש ועורך הדין הנודע מר נתן לואין (לוי), אשר לזכותו יש לזקוף חלק נכבד ביותר להצלחת המשפט והעובדה כי "דין נצח".
יה"ר שנהיה "תמיד עמך"
ההתועדות והמיוחדות הללו נערכו, כאמור, מדי לילה, אך כאופן מיוחד יש לציין את ההתועדות ביום החמישי אור לח' בטבת שהונחתה ע"י הרב מאיר הארליג שי', ובה אמר הגר"מ לנדא כי המקור, בהלכה,

ל"סעודת הודאה" הוא, כידוע, הכתוב "ודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם".
עלינו להודות לה' על חסדו הגדול שלאחר תקופה של למעלה משנה בה היתה לכ"ק אדמו"ר שליט"א ולקהל החסידים בכלל עגמת-נפש גדולה כל-כך, ניתנת בידינו עתה האפשרות להלל ולהודות לה' על כך ש"דין נצח".
רעיון זה, של התודה לה' על הזכות להודות, נרמז בברכה אותה אנו מברכים כל יום "ברוך אתה... אב הרחמן המהולל בפה עמו... ובשירי דוד עבדך", בה אנו מודים ומברכים את השי"ת על כך שהינו מהולל בפניו ובשירי דוד (כידוע, בנוסח חב"ד המילים "ובשירי דוד עבדך" נמשכות

א

אנו עומדים למחרת יום העשירי בטבת החל שלושים יום לפני יום ההילולא יו"ד שבט, ולפיכך יש לערוך את ההכנות הדרושות, החל מקיום הוראת בעל ההילולא, כ"ק מו"ח אדמו"ר בפתגמו המפורסם, כי כבר נשלמו כל ההכנות לגאולה השלימה ונתורה רק עבורת "צחצוח הכפתורים", כלומר שגם הדבר הטפל ביותר יהיה נקי ומצוחצח, וקיום יתר הוראותיו הידועות אשר כבר פורסמו ונדפסו, שכללותן — ללמוד תורה, בריבוי, לקיים מצוות בהידור ולעסוק בעבודת התפילה איש לפי ערכו. יש להתחיל בקיום ההוראות האמורות מיד, כיוון שרק אם כל יום ויום משלושים הימים יהיה בתכלית השלימות, נוכל לבוא, ביום השלושים, להכנה מושלמת.

ב

הוראות אלו שייכות, כמובן, הן למי שתורתם אומנותם ("ישכר") והן לבעלי עסק ("זבולון").
תחילה נפרט את ההוראה לשייכים לקו העבודה ד"זבולון" (שהם הרוב):
יש להוסיף הוספה מיוחדת בקביעות העתים לתורה ובאופן כזה שהשעה המוקצית לתורה תהיה "קבועה כנפש", ואז יהיה הלומד בכלל מי ש"תורתו אומנותו", ועבודה זו ("קשוט עצמך") תוסיף בעבודתו בהפצת המעיינות חוצה. וכן נדרשת הוספה מיוחדת בצדקה.

ג

היצר-הרע, העושה מלאכתו נאמנה, בודאי יחזיר לכל אחד ספיקות ושאלות שונות ולשם כך ניתנה ההוראה "עשה לך רב" שיקבע האם הינך לומד במדה מספקת ואת הענינים הדרושים.

ד

גם תלמידי ישיבה שתורתם אומנותם צריי כים להוסיף בנתינת צדקה, הן צדקה כפשוטה והן צדקה כמובן של סיוע ועידוד לזולת, וכפי שכבר הוזכר — למרות שה"רב" של תלמידי הישיבה הם ראשי הישיבות, הרי על כל תלמיד לבחור לו רב מיוחד שיקבע האם מצבו, בלי-מוד התורה ובצדקה, הינו כדבעי.

ה

כדי להקל עוד יותר את ההתגברות על היצר — על כל אחד ואחד מהתמימים ואנ"ש (הגדרה הכוללת, בעצם, את כל ישראל) לגשת אל ה"רב" שלו, לפחות שלוש פעמים במשך

זה היום

ביום רביעי, מחרת יום הבשורה, נסע כ"ק אדמו"ר שליט"א ל"ארה"ל ובשובו נכנס להיכל ביהמ"ד הגדול לתפילות מנחה וערבית. עם סיום התפילה פתח הרבי שליט"א בשיחה קצרה שתוכנה המרכזי היה כי היום הבעלי"ט, היום החמישי, יניע את רצון מיוחדת ויום סגולה בו יש לבקש מאת הקב"ה, באמצעות הצדיקים נשיאי ישראל, כי ימלא את משאלות הלב של כל אחד ואחת, ובד בבד - להוסיף ביום זה הוספה מיוחדת בנתינת הצדקה. הרבי שליט"א הציע למסור את הבקשות על ציון כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ י"ע, ובמקומות הרחוקים - על קברי הצדיקים אשר שם. בהקשר זה הזכיר כ"ק אדמו"ר שליט"א את מאמר חז"ל כי מקומות מנוחתם של כל הצדיקים קשורים זה בזה, ע"י המחילות המובילות למערת המכפלה.

דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א פורסמו מיד בכל רחבי תבל, כאשר בכל מקום אליו מגיעים דברי המלך גורם הדבר התרגשות רבה והתעוררות מופלאה. חסידים ואנשי מעשה וסתם "עמך" מכל החוגים והעדות מיהרו לנצל את עת הרצון המיוחדת וכתבו "פדיון נפש" שנמסר על קברי הצדיקים. אנשי חסידו חב"ד ותלמידי התמימים שי עשו כל מאמץ אפשרי שהפ"י שלחם, יגיע לכ"ק אדמו"ר שליט"א בהקדם האפשרי למרות ריחוק המקום. במקומות רבים נוצל לשם כך מכשר הי"פסטימיליה" זה של מערכת "כפר חב"ד", למשל, עבד במשך כל שעות היום ללא הפסקה... כאילו נדברו בנייהם, ביקשו כל אנשי ב"פדיון נפש" כי הקב"ה יברך את הרבי שליט"א בהצלחה מופלגה בכל עניינו ופעולותיו הקדושות וימלא את כל משאלות לבנו לטובה, כי תבוטל נזירת "מיהו יהודי" ובקרב ממש נזכה לגאולה האמיתית והשלמה ע"י משיח צדקנו. גם תלמידי המוסדות כתבו פ"נים כלליים שבהם הודגשו המשאלות הנ"ל.

בחדר כ"ק אדמו"ר שליט"א עמד בפנת המזכירות, למטרה זו במיוחד צוות מיוחד שעסק בקבלת אלפי הפ"נים ואריותם בשקי נייר גדולים לקראת נסיעת הרבי שליט"א ל"ארה"ל". בהתרגשות רבה ציפה הקהל לרגע צאתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א לאוהל, כאשר המכונית היתה גדושה בשקי הפ"נים. כל הנוכחים לא הסירו את עיניהם מהמראה המופלא עד אשר המכונית נעלמה מהאופק...

בארץ הקודש השתטחו ביום זה על קברי הצדיקים המוני בית ישראל חסידים ואנשי מעשה וסתם "עמך" אשר שמע דבריו של הרבי שליט"א הגיע אליהם. במיוחד היתה נהירה גדולה למערת המכפלה, כאשר המימשל הצבאי מעניק לשם כך רשיון מיוחדת לגשת, באופן חפשי, למקום קבורת אבותינו ע"ה, במשך כל שעות היום. אין ספק שיום זה הביא בעקבותיו תגבורת חשובה בהתקשרות דורנו למנהיגו ונשיאו שליט"א ובדאי ימלא הקב"ה את משאלות לבכם של כל ישראל, שליט"א, לטובה ולברכה.

של הנשמה בעצמה - על עצם ה"מאור". ברור, איפוא, כי התגבורת בהפצת המעניות שתבוא כתוצאה מניצחון זה תהיה לא רק בתחום לימוד תורת החסידות, אלא בהתפשטות והרחבת ההכרה בשייכותו של כל הדור לנשיא.

יעזור השי"ת שבקרב ממש נזכה גם לשלימות גילוי האמת. בכיאת המשיח במהרה בימינו. לאחר מכן הציג הרב אברהם שמשוב את העו"ד ר' יוסף שוסטק שגם הוא נטל חלק מכריע בהצלחת המשפט ומסיבות שונות נכבד ממנו לבוא לחגיגה והוא השמיע ברכה בטלפון (באנגלית).

התעוררות נפשית אדירה גם בארץ-ישראל
הג"ר מרדכי אשכנזי שי רבו של כפר חב"ד תיאר את האווירה החגיגית שלבש כפר חב"ד עם היוודע וההולכים בדרכיה, כהבטחת כ"ק

בלילה ההוא... ירושלים חוגגת בהתלהבות "דין נצח"

לב האומה החסידית נתפעלם בגלי שמחה, שהציפוהו על הנס הגדול של "דין נצח". ירושלים הגדולה יוצאת מגדרה. גדול וקטון, צעיר וזקן, יודעים ומרגישים כי ימים גדולים באים, להם ציפינו ואליהם כמהנו במשך ימים וחדשים.

תפילת הודיה בוקעת מפי כל. כתי כנסת חב"ד התמלאו אנשים. אורירת חג אופפת את כולם. חסידים ואמרים "לחיים", מנסים לקלוט את גודל השעה. התפרצויות בכי ושמחה, מעגלי ריקודים, נפילת מחיצות, התלכדויות דורות. לשיאה הגיעה השמחה הירושלמית - בהתוועדות הגדולה - התוועדות "דין נצח" - שהתקיימה ביום רביעי ר' בטבת בהיכל הגדול של ישיבת תורת אמת חב"ד, ואורגנה ע"י צעירי אגודת חב"ד בעיה"ק ירושלים. הידיעה על ההתוועדות הגדולה התפשטה חיש מהר וכבר בשעות המוקדמות של הלילה התמלא ההיכל קהל גדול. ההתלהבות וההתרגשות - לאין שיעור ותיאור. אונך קולטת ביטויי התקשרות וחיבה בלתי נדושים, הפרצים ונובעים ממעמקי הנשמה, מי באמירת "הלל", מי בשאגת שמחה אדירה, מי בשריקת פה ומי בהמיית לב - עד למעגל הריקוד הארוך והגדול לתוך השעות הקטנות של הלילה, שנמשך ונמשך... ולא נגמר.

שיחת כ"ק אדמו"ר שליט"א הראשונה אחרי הבשורה הגדולה מועברת - בהקלטה - אל הציבור השותה בצמימאן כל מלה ומלה. פניני אור יקרות משמיעים רבני וזקני החסידים הרבנים הגאונים רבי זאב סלונים שליט"א - רב מרכז העיר, רבי זליג פלדמן שליט"א ראש ישיבת תומכי תמימים ראשון לציון, רבי שמעון אליטוב שליט"א ראש ישיבת אור מאיר, רבי יוסף סגל שליט"א ראש כולל צמח צדק, רבי פנחס לייביש הרצל שליט"א ממשפיעי ומגידי השיעורים בירושלים. כל אחד דיבר בסגנונו הוא וכל אחד בלהטו הוא, צירוף יריעות שהיו למגילה אחת שלמה - הרי זו אולי "מגילת החסידים"... שעדיין לא נמצאו לה המלים הנכונות.

את "חזק חזק ונתחזק" ביטא מכל הלב באמונתו הטהורה והתמימה האורח הרה"ח רבי יצחק קוגן שליט"א. הקהל שר ורוקד מתלהט ומתלכד ב"דין נצח", "דין נצח" - וסיפוריהם המאלפים ביותר של הרה"ח ר' נחום רבינוביץ והרה"ח ר' חנוך גליצנשטיין על כתבים וכתבי יד חסידיים והשתלשלותם בדרונו ולנשיא דורנו כ"ק אדמו"ר שליט"א - מרתקים את הציבור ומלהיבים יותר ויותר והשירה גוברת ונמשכת. בתוך השירה והשמחה - זוכרים כולם להביע תודה למנחה ההתוועדות הגדולה נפתלי הכהן רוט, שניצח על כל השמחה האדירה בטוב טעם, ותודה מיוחדת למארגנים, התמימים שמואל גלכשטיין ויעקב רבינוביץ.

ורחובות העיר ימלאו ילדים...

כך ממש היה נראה - המחזה המרהיב והנפלא עת יצאו ילדי החדר החב"די - "תורת אמת" בירושלים בעקבות הגדולים אל חצרות המקום ורקדו, ורקדו. מעגלים מעגלים, תינוקות בני שלוש עם חזריהם "צבאות

רבנו הזקן נ"ע אשר תמיד תהיה יד החסידים על העליונה. ההתוועדות נערכו בהתרוממות רוח גדולה ביותר ובכל מקום התפרצה שירה וזימרה, בריקוד ובכלי זמר. זקני החסידים והמשפ"ר עים שליט"א חזרו והזכירו את דברי חסידו חב"ד - "770" שבכפר חב"ד. בהשתתפות אנשי תושבי כפר חב"ד, תלמידי הישיבה הגדולה ותושבי כל הסביבה. כן יש לציין כמוצלחת ביותר מכל הבחינות את ההתוועדות הגדולה בירושלים.

השם" בני עשתי עשר ושתיים עשרה שרים ומארגנים שירה בתוף ומחול. הקפה אחת ועוד הקפה. עוכרי אורח מנער ועד זקן אבות ואמהות נעצרים ולא נפרדים מן המקום, מחייכים משמחה. מתפעלים מהסדר המופתי והשמחה הספונטנית הבלתי נפסקת. העוללים והיונקים - הבנים האוהבים - חשים בשמחת אביהם הרוחני, שדואג להם תמיד, חושב עליהם ומייחד להם תשומת לב מיוחדת במינה, ושמחים ומביעים שיר שבח והלל לבורא עולם על הנחת רוח שתוסב לכ"ק אדמו"ר שליט"א מן הבשורות הטובות, כי הרי תמיד הוא מברך אותם בהשמעת בשורות טובות.

הרחבה הגדולה בחצר התלמוד תורה הופכת למעמד מרגש ומרשים - המנוצל לקבלת פנים לבבית וחמה לרבניהם ומחנכיהם ששבו זה עתה מכ"ק אדמו"ר שליט"א. הרבנים החסידיים רבי זאב גרינוולד שליט"א ורבי טוביה זילברשטרם המשמיעים דברים לילדים ומביאים פרישת שלום קרובה מכ"ק אדמו"ר שליט"א. על הכתפים מורמים הילדים חילי "צבאות השם" שגם הם שבו זה עתה מחצרות קודש - כ"ק אדמו"ר שליט"א. כאמור, מבקשים הילדים תמיד לשמח את הרבי שליט"א בבשורות טובות. בהחלטה כולשבים הילדים לכיתותיהם לספסל הלימודים, ואולי הדיו של שורות צנועות אלו יסב אף הוא נחת ובשו"ט לכ"ק אדמו"ר שליט"א.

ברכת מזל טוב

שלוחה בזה לידידנו ורענו היקר והנעלה, בעל מידות תרומיות, עוסק במבצעי כ"ק אדמו"ר שליט"א במסירות, נעים ההליכות

משה שי קורנט

לרגל בואו בקשרי השידוכין עב"ג תחי' יה"ר שיבנו בית בישראל, בניין עדי עד על יסודי התורה והחסידות, ויקוימו בכם כל ברכות כ"ק אדמו"ר שליט"א במילואן

מאחלים ידידך
משה הלוי קליין
דוד ש, זאב קפלן
לוי יצחק ליבעראו
מאיר הלוי סגל
יוסף יצחק ימיני
מרדכי קורנט

הרגעים הגדולים ב-770

— א —

אל תאמינו למי שיאמר לכם שביכולתו לתאר, ולו במקצת, את השבוע שחלף — החל מיום שלישי שהוכפל בו כי טוב ועד מוצאי ש"ק פ' ויגש — בבית חיינו. אל תאמינו, כי הדבר בלתי אפשרי מי ויכל לצמצם בכ"ב אותיות את השמחה העצומה, את הריקודים 24 שעות כיממה, את האווירה המחושמלת בעת השיחות הפתאומיות לאחר מנחה וערבית, את הרצינות התהומית בזמן כתיבת הפדיונות בבוקר יום ה', את הלכבות שעמדו מלפועם כשדובר בהתוועדות ש"ק אודות תקופת בנין בית המקדש השלישי שאליה הגענו עתה, ואת ההתעוררות העצומה ברעוא דרעיון בעת הצעקות "עד מתי", שללא ספק פעלו פעולתן בשמי רום להצמיח במהרה את צמח דוד עבדו שיגאלנו בקרוב כחשועת עולמים.

— ב —

בהיסטוריה של 37 השנים האחרונות, היו רגעים גדולים ב-770, אבל ללא ספק — שבוע כזה עוד לא היה! יש שמחה ויש שמחה, יש שמחה של פורים ושמחת תורה, שאז מצות היום בשמחה, וכזה הרי אין אחד דומה לחברו, זה מקיים מצות השמחה בהידור וזה מקיימה במדידה והגבלה. אבל בשמחה של ה' טבת והימים שלאחריו לא היו חילוקים ומדרגות, מנער ועד זקן, כולם קרנו מאושר, השמחה היתה עצמית ופנימית, הלב עלה על גדותיו: בע"ה נסתיימה פרשה שציערה כל כך את נשיא הדור, תקופה חדשה מתחילה בליובאוויטש, נתבטל הקיסרוג ויד החסידים והמקושרים על העליונה, כליא ריגאל דתרמודאי! עצם הנפש רקד, עצם הנפש שחה משקה, עצמיותו ופנימיותו של כל חסיד הרגישה ושמחה בשמחתו העצמית של הרבי שליט"א, ובשמחתם של כל הרביים, שאת כתיבתם — שבהם הכניסו את נשמתם — רצתה יד זדונית לבזו. ולכן, ככל שעברו הימים גאתה השמחה עוד ועוד, לא כנוהג שבועולם שברגע של קבלת הבשורה הטובה גדולה השמחה וככל שעובר הזמן מתרגלים לבשורה ונרגעים, אלא "הולך וחזק מאד", מוסיף והולך, רבי שליט"א שלנו, אנתנו אוהבים אותך באהבה עצמית ושמחים בשמחתך.

— ג —

ופתאום, ללא שום הכנות, התחילו לזרום אורחים לליובאוויטש, תחילה מסביבות ניו-יורק, אח"כ מערי השדה כרחבי ארה"ב, והנה מאירופה ומארץ-הקדש, מאוסטרליה ומאפ"ר-ריקה, והנה גם ממרוקו ומתוניס הגיעו, וכל אחד חושב שרק במוחו נפלה ההמצאה ורק בלבו נולדה ההרגשה, כי יש לנסוע ל"שבת הגדולה", וכאן נפגשים הם באלפיהם ונופלים איש על צוואר רעהו ומאחלים מזל טוב וגוט יום טוב זה לזה ומצטרפים למעגלי הריקודים. ושוב לובש בית המדרש הענק את צורתו המיוחדת של המים הנוראים, כשאוירת הקדושה ורוממות הרוח מגביהה אותך עשרה טפחים מעל הארץ הלזו הגשמית. מה משך את כולכם לכאן בפתאומיות כזו?

וכך כטוב ליכם ביין פצחו בשירה ובריקודים. והיה זה אמנם ביום ה' בטבת... באמצע הריקוד נכנס בעל הפונדק והיה תמה: "לשמחה מה זו עושה?" כשהפנה את שאלתו לאחד מזקני החסידים, החליק החסיד בזקנו והחזיר לו בתימה על תמיחתו, וכי אינך יודע איזה יום טוב היום, והרי היום ה' בטבת?!" "מתנגד" ראה את פליאתו העצומה של החסיד על כי אין הוא יודע מהו ה' בטבת, והיה בטוח שבוודאי ה' בטבת הוא חג גדול ופשוט שכח עתה מה ענינו, אבל מאחר שהתבייש לומר שאכן אינו יודע מהו תוכנו של יום זה, ענה ואמר: "אוי, בוודאי! לגמרי שכחתי, הרי ה' טבת היום! איך האב אינאנצען פארגעסען!"

וממשיך כ"ק אדמו"ר שליט"א: "הקב"ה מצפה רק שעם ישראל יזעק חזק יותר 'עד מתי', ומיד הוא בא!" — ובסיומו דברים אלו התחיל הקהל לזעוק באופן ספונטני — עד מתי! עד מתי! עד מתי! עד מתי!... וכ"ק אדמו"ר שליט"א מעודד את הצעקות בשתי ידיו

כך מספרים חסידים, והנה רואים אנו, שגם "גלייך-ווערטיל" (צחות) של חסידים יש בו ממשות, ה' טבת הוכיח את עצמו! איך היה כתוב בשלט שנתלה על הקיר המערבי בכית המדרש ב-770: "זה היום תחילת מעשיך!"

— ד —

לאף אחד מהאורחים לא היה מענה על השאלה, אין זאת אלא כמו הניצוץ שנמשך אל האבוקה מבלי שידע למה ומדוע. ההתגלות היתה כמאור והניצוצות נמשכו מאליהם להיכלל באבוקה ולהיבטל לאורה.

— ה —

יום ד' בלילה, כ"ק אדמו"ר שליט"א חוזר מהאוהל הק' בשעה מאוחרת ולאחר תפילת ערבית מודיע כי עתה הוא זמן מסוגל לכתוב פדיון נפש ולהזכיר כל אחד את כל המצטרך לו בגו"ר וכן יעשו אנשים נשים וטף. ההתעוררות ב-770 עצומה, וכך גם בכל העולם, כל אחד מתכנס בפניו ועושה חשבון נפש מה עליו לתקן ומה עליו לבקש. הידיעה כי כ"ק אדמו"ר שליט"א הציע לכתוב עתה צעטלאך העבירה כעין זרם חשמלי בעולם כולו, ורכבות מאחינו בית ישראל, וכיניהם

רבים מאוד שאינם חסידים במובן הרישמי, מזדרזים לכתוב 'פתקים' ולשגרם עם שלוחים מיוחדים ל-770. צדיק הדור מרגיש כי ישנה עת רצון, והוא משתדל שכל יהודי, בנעריו ובזקניו, בבנינו ובבנותינו, יתעורר, יבקש וייושע בעת רצון זו. שתי מכוניות מלאות שקי-פחקאות מלוות את כ"ק אדמו"ר שליט"א אל האוהל למחרת בבוקר — יהודי בודד נושא על כתפיו את צרותיהם ויגונם של רכבות יהודים, הוא אינו מוותר, הוא נלחם עם המקטרגים ומונעי ההשפעה, הוא אינו מניח את הפתקא מידו הק' עד שיובטח לו כי אכן ימלא השי"ת משאלות לבבו של הכותב לטובה בבני חיי ומוזני רויח.

— ו —

אבל ללא ספק, השיא היה בשבת בעת

מזמור לתודה / סוף

באופן אחר כהודמנות קודמת. (ב) הקרנת ההשפעה (בשלוש בחינות אלה) גם כלפי החוץ והעולם כולו (כשם שעל בית-המקדש נאמר שממנו יוצאת אורה לכל העולם — וראה גם דברים ל"ג, י"ט, "עמים הר יקראו", ושני הפירושים ברש"י שם, וראה נבואות שונות בספרי הנביאים, ובהם — ישעיהו פרק ס', מירה פרק ד' ועוד רבים).

הקשר בין דרישה זו — בשני החידושים שבה — לבין ענין התודה מובן, איפוא, לאור האמור: (א) בחינת ההודיה ("יהודה") היא ריכוז של שלוש הבחינות הקודמות. (ב) התודה (ובמיוחד של דוד המלך, שהוא בחינת "יהודה", בספר תהלים שלו) מוצאת ביטוייה ב"הריעו לה' כל הארץ" (אגב: ראשי תיבות "הלכה"!) ובשאר הביטויים של הבאת האור האלוקי אל כל באי העולם, כפי שפורטו בחלקם בראש רשימה זו.

מכאן גם ברור ההמשך הטבעי והמתבקש מאליו: התפילה הנמרצת לזירוז הגאולה ובנין בית המקדש השלישי, כאשר אז יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לה' המלוכה ויתגדל ויתקדש שמה רבא, ונראהו עין בעין בשוכו אל נוהו, ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר.

ההתוועדות, שאז כ"ק אדמו"ר שליט"א אומר בצורה ברורה ביותר: "אנו נמצאים בזמן ומקום המוכשר לבניית בית המקדש השלישי, הזמן שלו ציפו במשך למעלה מאלף ותשע מאות שנים, אין מה להתבייש, אפשר לומר זאת לכל היהודים ולא דוקא לחסידיו חב"ה, ומי שקשה לו להשלים עם זה הרי אין זה משנה דבר לגבי אמתות הענין, כי זוהי עובדה קיימת, זהו הזמן!" — הקהל היה בהתרגשות עצומה לאחר השיחה הראשונה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א ממשיך שוב ואומר: "אם מישהו יאמר לך שזהו 'וילדע רייד' (דיבורים פראיים) — אל תתפעל ממנו, שכן מדובר בעובדה קיימת, כל אחד יכול כבר להרגיש בכך, השמש זורחת ואי אפשר להתעלם מאורה!" וממשיך כ"ק אדמו"ר שליט"א: "הקב"ה

מצפה רק שעם ישראל יזעק חזק יותר 'עד מתי', ומיד הוא בא!" — ובסיומו דברים אלו התחיל הקהל לזעוק באופן ספונטני — עד מתי! עד מתי! עד מתי!... וכ"ק אדמו"ר שליט"א מעודד את הצעקות בשתי ידיו. איה העט, שיוכל לתאר את אשר התחולל בלבבות באותה שעה? האם היה מעמד כזה בכל משך ההיסטוריה, שאלפי יהודים יזעקו ויתחננו לביאת המשיח כאמונה פנימית כזו? שיחה זו וכן אלו שבאו בעקבותיה לא הותירו ספק בלב אלו שזכו להיות באותן ד' אמות, כי אכן תקופה חדשה מתחילה בליוב-אוויטש ובעולם כולו, ורק תפילה אחת בלב כולנו, יתן השם שיהיה הכל בחסד וברחמים ובטוב הנראה והנגלה ויתן עוז למלכנו וירום קרן משיחנו.

גומל חסד עם כל העולם שיגיע אז לשיא טובו ואושרו, כידוע.

— כאשר יהודי אומר "יהי רצון וכו' שיבנה ביהמ"ק וכו'" הרי הוא מקיים בבת אחת את כל שלוש העמודים: תורה ותפילה וחסד, וכיוון שהתוכן הוא בניית בית המקדש הרי מדובר כאן בבית שהוא עצמו כולל את כל שלוש הדברים האמורים, כאמור לעיל (וגם בפשטות יש בבית-המקדש הענין של "משם תורה יוצאת" — "יורו משפטין ליעקב וגו'", והעבודה כפשוטה, שיש בה גם חסד, ובמיוחד בקרבנות של שלמים וקרבת-תודה, הנאכלים "בכל העיר לכל אדם בכל מאכל" והמורם מהם אף נאכל "לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם"!).

לסיכום: התורה האמיתית לה' מתבטאת בהקמת בסיס לריכוז ואיחוד שלוש הענינים של תורה ותפילה וצדקה — והפצתם ברכים. שיאו של גנין זה הוא זירוז בנין בית המקדש השלישי, שבו יהיה הביטוי האמיתי והמלא של שלוש ענינים אלה במיטבם ומירבם. זירוז זה נעשה הן על-ידי עצם הגברת הפעילות בשלושת התחומים כבר עתה, והן על-ידי הגברת התפילה והקריאה לה' שיבנה ביתו בקרוב. אמן, כן יהי רצון.

ניחום אבלים
בלב כואב ובצער עמוק אנו שולחים ומביעים את תנחומינו הכנים לידידנו היקר, רב הקמפוס באוניברסיטת בן-גוריון בכאר"שכע ומרצה ראשי במכון ליהדות שעל-יד בית-חב"ד רחובות
הרה"ח ר' **יחזקאל סופר** ש"י
על פטירת אמו, הצדקנית והחשובה
מרת **טויבע** ע"ה
מנחם ציון ובונה ירושלים ינחם אתכם נחמה שלמה, וטוב וחסד ישורו בחלקכם כל הימים
בית חב"ד רחובות
אברהם מרדכי קסטל, יו"ר

כוס תנחומין
מתוך רגשי צער וכאב עמוקים, שולח אני בזאת את תנחומי הכנים לידידי ורעי היקר והאהוב
הח' **אליעזר** ש"י **פרסיה**
ולכל משפחתו הנכבדה
בהילקח מהם ראש המשפחה, היקר באדם
אביהם ר' **יוסף פרסיה** ע"ה
המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה ומעתה אך ששון ושמחה ישיגכם תמיד כל הימים
שמעון מינסקי, קראון-הייטס

מזמור לתודה

"לך אזכר זבח תודה, ובשם ה' אקרא" (תהלים, קט"ז, י"ז) — "ובשם ה' אקרא" — כמוכן: "ויקרא שם בשם ה' אל עולם" שפירושו: "ויקרא" (כידוע).

ביאור הדברים על פני השטח פשוט לכאורה: כיוון שתכלית ומטרת ירידת ההשפעה האלוקית לעולם — לבריאת וקיום העולם — היא כדי להביא להשראת השכינה בגילוי מירבי, כמוסבך בהרחבה בתורת החסידות, מובן שכל גילוי של חסד אלוקי, אשר נועד לסייע להשגת תכלית ומטרה זו (כמבואר במקומות רבים בתורת החסידות, וכן השאר באגה"ק סימן ב', ד"ה קטנותי), חייב להביא את מקבל החסד (שהגילוי האמור הגיע אליו) להשתדלות גדולה לזירוז השגת אותה מטרה אלוקית, על-ידי הקרנת הגילוי שנקלט בנפשו גם אל הסביבה והעולם כולו.

ביאור נוסף ופנימי יותר של הדברים, תוך הארת המימד האקטואלי: ניתן להבין על פי הגדרת התוכן הפנימי של בחינת "היהודה" שבנפש על-פי תורת החסידות, ידוע ששמו תיהם ועניינם של י"ב שבטי ייה מבטאים בחינת שונות בעבודת ה' הנפשית-פנימית, (כשם ששמותיהם ועניינם של ג' האבות — ושל ז' הרועים בכלל — מבטאים ומהווים דרגות ובחינות שונות בנפש, כידוע ומפורסם: אברהם — חסד ואהבה וכו').

בהתאם לכך בחינת "היהודה" היא "בחינת יהודה" שבכללות שמות ישראל: מודים אנחנו לך, ואנחנו נרועים ומשתחווים ומודים "תורה אור", ראש פ' ריח) — "היהודה הוא בחינת מלכות דאצילות, שהיא בחינת הרומם דאצילות, ולכן יהודה הוא לשון הודאה וכי" טול" ("תורה אור" — פ' ויגש אליו יהודה — ראה שם בארוכה).

דרגה זו ובחינה זו מהווה המשך ומעין סיכום ויישום של שלוש דרגות קודמות, שהן דרגות היסוד של עבודת ה' המסומלות ומבוט" אות בשמות "ראובן", "שמעון", "לוי" (וזה גם, במישור אחר אך אותו ענין בדיוק, היחס של בחינת "דוד", הרגל הרביעית שבמרכבה, לבחינות "אברהם", "יצחק", "יעקב", שהן — אהבה, יראה, תורה.

במלים פשוטות: הרגש האמיתי של תודה לה', הוא סיכום של אהבת ה', יראה ה', והת" קשרות לה' על-ידי תורתו.

הצד המעשי של שלוש הבחינות-הדרגות שהוזכרו לעיל מתבטא בשלושת העמודים שעליהם העולם עומד: תורה ("יעקב" או "לוי"), עבודה זו תפילה ("יצחק" או

יש קשר בין הבעת תודה לה' ובין הדרישה להקים בתי חב"ד שבהם יגדלו תורה תפילה וצדקה. עיקר הקשר מוצא ביטוי ע"י בחינת ההודאה והתודה ("הודה") שהיא מאחדת את שלושת ה"קווים" — וע"י הבעתה באופן של הפצה, פרסום ופומביות בעולם כולו — שליחותם של בתי חב"ד

פסוקים רבים בספרי התהלים, של דוד מלכא משיחא, מוקדשים לעניני הבעת התודה והשבח לה' על חסדיו, וראה זה פלא: כמעט מכל הפסוקים הללו עולה הרעיון שדרך הבר" טוי הנכונה והמוצלחת להגשי תודה לה' היא — הבעת הרגשות הללו בפרסום ובפומביות באופן שבעולם כולו תהדהד התודה הזאת, ושהדבר ישפיע על העולם כולו להכיר בגדולת ה'.

להלן מספר דוגמאות:
 "מזמור לתודה: הריעו לה' כל הארץ" (תהלים, ק"א).
 "הודו לה', קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו" (תהלים, ק"ה, א).
 "יודו לה' חסדו, ונפלאותיו — לבני אדם" (תהלים, ק"ז, ח, ועוד).
 "ויזבחו זבחי תודה, ויספרו מעשיו ברנה" (תהלים, ק"ז, ועוד).
 "יודו לה' חסדו... וירוממוהו בקהל עם" (תהלים, ק"ז, ל"א-ל"ב).
 "אודה ה' בכל לבב, כסוד ישרים ועדה" (תהלים, קי"א, א).

השבוע בבית חיינו — יומן אירועים

מיומנו של אחד מהת' ב-770

בשעה 9:30 החלה סעודה — התוועדות גדולה בביהכ"ס למטה, ע"י הנהלת אגודת חסידי חב"ד, ואת ביהכ"ס מילאו אלפי אנשים, מתושבי השכונה, בחורי ישיבות, אנ"ש מפוזרות ארצה"ב שהספיקו להגיע ל-770 ועוד רבים מאוד מאוהדי חב"ד... המנחה היה הרב דוד רסקין שי' מהנהלת אגודת חסידי חב"ד שעשה זאת בחן ובטעם רב... ראשון הנואמים היה הרב יהודה קרינסקי שי' מגיבורי הפרשה שעמד על חשיבותו ההיסטורית של יום זה, שייקבע לדורות. הוא סיפר שהיתה לו הוראה מאדמו"ר שליט"א (אחרי השיחה במנחה) להתקשר עם העו"ד ולומר להם "ווארט" מהשיחה שנאמרה היום, וכן להודות להם. העו"ד שהיו באסיפה יצאו במיוחד. הוא אמר להם את הנקודה שאדמו"ר שליט"א הזכיר בשיחה בקשר לשיעור היומי בחומש, וא' מהם ביקש למסור לרבי שליט"א "ווארט" משלו: על הפסוק "ונפשו קשורה בנפשו" — שראה זאת במוחש במהלך המשפט כמה כ"ק אדמו"ר שליט"א היה קשור לענין... אח"כ החלו לנגן ניגון שמח ("דין נצח", וכן גם אח"כ, בין נאום לנאום) והקהל נעמד על השולחנות והחל רוקד בהתלהבות — אשרי עין ראתה כל זאת... הנאום הבא היה ר"א שם טוב שסיפר מהקורות בתחילת המשפט, כיצד שאלו העו"ד את הרבי שליט"א על דעתו, וכ"ק אדמו"ר שליט"א ענה שלדעתו כל דבר צריך להיות מלוכב בכלי, בדרכי הטבע... כן סיפר על הוראות אדמו"ר שליט"א לעו"ד למקד הטיעון על מכתב אדמו"ר הקודם, אשר בכמה שורות כותב שהספריה היא רכוש של "אגודת חסידי חב"ד", ואם כי הם התפלאו על דבר זה — בסופו של דבר התברר להם כמה נכונה היתה הוראה זו שבזכותה נדחו הרבה מטענות הצד שכנגד. אחריו דיבר ראש הישיבה הרב מרדכי מענטליק שי' (חבר בהנהלת אגו"ח) שכדרכו, קישר את ענין גאולת הספרים לנכתב בלוח "היום יום" ביום זה, הוא דיבר בהתלהבות על מעלת "נשיא הדור" וסיים בברכת "דין נצח": כן דיברו הרב יק. מאלא ראש הבר"צ דק"ק קראון הייטס, הרב ש. זלמן גורארי, האחראי על הספריה ר' ש.ב. לוי, ר' ש. קונין ועוד. הרב משה הכט שנשא דברים גם הוא, הציע לחבר ספר שייקרא "מגילת ה' טבת" (כמגילת י"ט כסלו שנכתבה בשעתו)...

לאחר הנאומים הוצאו-השולחנות והספסלים ונוצר מקום נרחב עבור הריקודים... תזמורת פיאמנטה עבדה קשה במשך כל הלילה כשאותה מחליפה בהצלחה רבה תזמורת א. ליפקסר שהלהיבה עד אור הבוקר את אלפי החסידים ששמחתם הלכה וגברה בניצחון הגלוי — "יד החסידים על העליונה".

יום רביעי ו' טבת:

בשעה 2:15 נסע כ"ק אדמו"ר שליט"א לאוהל. הרבי שליט"א חזר בשעה 6:30 ונכנס לתפילת מנחה ומעריב (בזאל למעלה) בשעה 6:40. לאחר התפילה הסתובב בהפתעה לעבר הקהל (אשר תפס כל פינה אפשרית בביהכ"ס) והחל לומר שיחה שארכה כ-7 דקות בערך. (באמצע השיחה נפתחה הדלת והיר"ג הכניס פנימה רמקול, כ"ק אדמו"ר שליט"א סובב פניו אל הרמקול, עצם את עיניו והמשיך לומר את השיחה — וכך נשמעו הדברים גם לעומדים בחוץ). הרבי יצא מביהכ"ס וחזר מיד והוסיף: כל הנ"ל קשור לאנשים נשים וטף, בנערינו ובזקנינו בבנינו ובבנותינו.

לאחר כמה דקות נסע לביתו. בשעה 9:30 כבר מסודרים השולחנות ב-770 להתוועדות נוספת שכעבור שעה נהפכת לגל סוער-של ריקודי שמחה. כביום אתמול — השולחנות והספסלים מוצאים, וברחבה שנוצרת בביהכ"ס — נמשכים הריקודים, בליווי התזמורת, עד אור בוקר. על פניהם של הרוקדים ניתן לראות כי מאז הגיעה הבשורה — אמש בשעה 12:00 — עדיין לא עצמו עין. לפנות בוקר מגיעים לביהכ"ס האורחים הראשונים מאה"ק, בנייהם גם רבה הראשי של בני ברק, הרב מ. לנדא שליט"א. הללו מצטרפים לקהל הרוקדים. רק בשעה 9:30 בבוקר מסיימת התזמורת את תפקידה...

יום שלישי שהוכפל בו כי טוב, ה' טבת:

"... לאחר שמיעת העדויות במשפט ולאחר התבוננות במסמכי הראיות המרובים שהוצגו על ידי שני הצדדים, הגעתי למסקנה שהספריה לא היתה חלק מרכושו של הרב יוסף יצחק שניאורסאהן בשעת פטירתו. בהתאם לזאת, התביעות שכנגד בטלות..."

בבוקר הגיעה הידיעה למזכיר ר' יודל קרינסקי שי' (חבר בהנהלת אגודת חסידי חב"ד) מבית המשפט שיש פסק ויבואו לקחת. ל-770 הגיעה הידיעה כעבור 40 דקות ש"דין נצח" לגמרי, ללא שום פשרות. מובן שאין לתאר את מה שקרה באותן שניות בזאל הקטן שלשם הגיעה הבשורה לראשונה. מיד יצאו התמימים לריקוד בחצר 770, ומאן דהוא כבר דאג להכין משקה... שם גם נעשו ה"קולע"ס הראשונות... חיש מהר נפוצה השמועה בכל המוסדות בשכונה אשר תלמידיהם החלו לנהור בהמוניהם ל-770, כאשר כל א' מתושבי השכונה אשר שמע הבשורה המשמחת הגיע לאותו — מצטרף אליהם. "מרכז התקשורת החב"די עבד בקדחתנות... ותוך דקות מספר כבר נודע הדבר בכל מרכזי חב"ד ברחבי תבל. מעגל הרוקדים על המדרכה שמול 770 התרחב, וכבר נאספו הכספים הראשונים לקנית "משקה"... (א' מהגבירים הזכ"דיים נתן בתור התחלה \$1000 "למשקה"...) אחרי כחצי שעה הגיע המזכיר ר' יודל קרינסקי שי' כשבידיו ארבעים וחמשה עמודי פסק הדין באנגלית. אם כי בתחילה לא היו כל הפרטים ידועים, הרי כעת, לאחר שהגיע המזכיר, נודע, כי הניצחון היה מושלם, ו"דין נצח" כפשוטו ממשי!

"שכונת קראון הייטס צהלה ושמחה", הטנקים סובבו ברחובות השכונה, משמיעים ברמקולים את "דין נצח" והכביש מול 770 כבר היה רטוב מה"משקה" שנשפך כמים... המזכיר קרינסקי נכנס לחדרו של כ"ק אדמו"ר שליט"א וכשיצא, נכנס אחריו המזכיר ר"ב קליין, ואם כ"ק הוא ידועים הפרטים, על פניהם היתה נטובה שמחה מיוחדת... הרמקול שבחזית 770 השמיע ללא הפסק את נעימת "דין נצח", אליו מצטרפת להקת פיאמנטה ור' א. ליפקסר שהמשיכו ללא הפסק במלאכתם זו עד השעה 7:30 בערב. א' מהרוקדים עלה על גדר 770 וכל הקהל עונה אחריו את הברכות: הטוב והמטיב, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, והקריאה יחי אדוננו מורנו ורבנו, וכל הקהל ענה: "יחי". בינתיים 770 על גלגלים, כאשר גם בפנים — למעלה ולמטה גוברים הריקודים, ברכות "מזל טוב!", "גוט יום טוב" נשמעות מא' לשני, והשמחה מרקיעה שחקים... כל מנגינה שהושמעה ע"י התזמורת הושרה ע"י הקהל על המילים "דין נצח".

ומי שלא ראה שמחה זו, לא ראה שמחה מימיו... ע"י המזכירות נודע שתפילת מנחה תתקיים למטה, והבימה (של חודש תשרי) הוקמה בוריות.

בשעה 15:30 ירד אדמו"ר שליט"א לתפילת מנחה כשביהכ"ס למטה גועש ורועש בשאגות "דין נצח". הש"ץ התחיל "אשרי" במנגינה המושרת בכינוסי הילדים, וכל הקהל אחריו. באמצע השירה פנה אדמו"ר שליט"א אל המזכיר היר"ג וביקשו להביא חומש. קדיש במנגינת חג, וכמו"כ חזרת הש"ץ. לאחר התפילה, נטל הרבי שליט"א את סידורו ופנה לעבר הסטנדר השני (עם הרמקול) שהוכן (בסוף חזרת הש"ץ) במיוחד, ואמר שיחה שארכה כחצי שעה (תוכנה פורסם ב"כפר חב"ד" בגיליון האחרון).

השיחה הנ"ל הוגהה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א באנגלית. לאחר השיחה כשעמד ללכת, הביט בחוץ לעבר בחור שצעק בקול "עד מתי..." אדמו"ר שליט"א עלה לחדרו, ובחוץ המשיכו לרקוד ביתר שאת.

לתפילת ערבית ירד בשעה 5:20 (עוה"ד הופיעו לתפילה). אחר התפילה נסע אדמו"ר שליט"א לביתו. במשך הזמן הספיקו להגיע עשרות מ"שלוחי אד"ש" (ר' ש. קונין שרק היה ב-770 לפני יום... ועוד) ובחזית בנין מס' 784 נתלה שלט גדול שהכריז "זה היום עשה ה' נגילה ושמחה בו. דין נצח!"

במכתב שכ"ק אדמו"ר שליט"א כתב: לקראת סיום אמירת קדיש (ר"א חודשים) להס' תלקות כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע. ציין את התאריך כך: "ערש"ק ויגש אליו ויאמר בי אדוני, ה'תשי"א", ובשולי המלים "ויאמר בי אדוני" כתב: "פירוש שבו יומשך השפע מיוסף הצדיק (תו"א ר"פ ויגש)". הכוונה בכך לכ"ק אדמו"ר שב"תורה אור" (שהוזכר גם בדברינו לעיל בקשר לבחינת "יהודה") המסביר את בחינת "יוסף" יבחינת "יהודה" ואת הקשר בין שתי בחינות אלה בזמן הזה ולעתיד לבוא (חובה לעיין בגוף המאמר — עמ' 86 — ובביאורו הבא לאחר מכן — עמ' 88 תחת הכותרת "ביאור על הנ"ל"). מהערה זו של כ"ק אדמו"ר שליט"א עלינו להבין, לכאורה, כי כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע הוא בחינת "יוסף" (דבר שאכן כ"ק אדמו"ר שליט"א ביאר אותו בהודמנויות רבות), ואילו כ"ק אדמו"ר שליט"א הוא בחינת "יהודה".

אגב: ערש"ק ויגש חל בשנת תשי"א ביום ו' טבת!
 באותו מאמר כ"ק ויגש מוסבר גם בהרחבה כי בנין בית המקדש בכלל, ובמיוחד לעתיד לבוא, מהווה בחינת "יהודה".

מכל האמור מוכן, לכאורה, קשר נוסף בין הבעת התודה לה' לבין הדרישה להקים בתי חב"ד. כשהכוונה היא, כפי שמסביר ומדגיש כ"ק אדמו"ר שליט"א, הקמת בתים שיגדלו בהם תורה ותפילה וצדקה וישמשו מוקדי הקרנה והשפעה לרבים של האור הבא מריכוז הפעילות המוגברת בשלושה תחומים אלה של תורה ועבודה וגמילות חסדים.

בפשטות אנו רואים את החידוש שבדרישה זו בשני מישורים: (א) ריכוז שלוש הדברים יחד. עד עתה היו, כידוע, הבדלים בין אנשים שונים או קבוצות שונות כאשר להדגשים על כל אחד מן העמודים הללו. היו כאלה שהד" גישו את התורה, ואחרים שהדגישו את העבודה או את גמילות החסדים, וזאת בהתאם לנטיות הנפשיות או לטירשי הנשמות. כמבואר במקומות שונים. עתה, לקראת ביאת משיח צדקנו ובנין בית המקדש השלישי, אנו נדרשים לכוון את כואמצינו בבת אחת בכל שלושת התחומים האמורים (וכבר התבאר הענין

יום ה' ז' טבת:

ובזה באה הצעה (יא נייע המצאה, א נייע גזירה, איך שיקראו לזה) לידע שכל החוזרים לביתם יערכו התוועדות חסידיה, ודווקא בד' אמות שלהם, בביתם, לעשות מביתם בית חב"ד.

בקשר לשיעור הרמב"ם היומי דיבר הרבי שליט"א על כך שיהודים בעה"ב על העולם, מאחר שהקב"ה כביכול מכר להם את כל העולמות עד עוה"ז הגשמי, וממילא היה בעה"ב על העולם לעשות ממנו דירה לו ית' / ובאופן שאין מקום לערעור מצד היצירה וכו'.

הרבי שליט"א הביט על השעון ואמר בחיך שיש להאריך בכ"ז, אבער באלד וועט מען פארשפעטיקן זמן מעריב אויכעט...

אח"כ פנה לחזן ר"מ ש' טעלעשעווסקי שינגן הניגון ואמר "בוריות" וניגן הניגון בוריות ואח"כ הקהל.

אח"כ הזכיר אודות ברכה אחרונה. ההתוועדות הסתיימה בשעה 5:05.

אחרי"ז התפללו מנחה מעריב, והאברך ר"י כצמאן הכריז על אסיפת רבנים אודות דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א היום בשעה 9:30. אחרי"ז עשו הברלה. לאחר הברלה פנה אדמו"ר שליט"א להרב כ"ץ שיכריז ע"ד מלוא מלכה קרן המעמד שמתקיימת היום במוצ"ש.

החל מהשעה 11:00 בלילה ועד 7:30 בבוקר נמשכה השמחה במוצ"ש. תזמורת פיאמנטה מילאה בנאמנות את תפקידה במשך כל הזמן הניגון. בהמשך להתוועדות שבת הופכים כל השירים להיות מושרים על המילים "עד מת" הידיעה על פסק ב"ד רבני אג"ש (ראה לקמן) מעלה את המוראל. ההרגשה היא שאת עשרה בטבת יחגגו מאחר כיום טוב...

(זמן פרטי בלי אחריות כלל וכלל)

ברכת רעים

בשמחה וגיל מתכבדים אנו לשאת את מירב הברכות והאיחולים לידידנו ורענו המיוחד מבחירי התמימים

הת' היקר **בנימין משה** ש' **רבקין**

לרגל בואו בקשרי השידוכין עב"ג תחי'

יה"ר שתבנו בית אמיתי בישראל כרצון כ"ק אדמו"ר שליט"א בית שיהא בית חב"ד אמיתי שמוציא תורה ואורה לזיורו וקירוב הגאולה האמתית והשלימה ע"י משיח צדקנו

יוסף יצחק נפרסטק
זאב רוטנברג
מנחם מענדל פוזנר
דרור פרומן
יוסי זילברמן
שמואל קמינצקי

קטעים מפסק הדין

שכתב השופט מר צ'ארלס סיפסון

(תרגום חפשי - ע"ר מר ארון פופר)

כשאבי נעצר ונאסר הוא אמר שצריך להציל חיים ואת הכתבים. שום דבר אחר לא נגע לו וכך היה כשהיה צריך לעזוב את רוסיה, כשהיה צריך לברוח מווארשא, הכתבים צריכים להשאר עם המשפחה. אפילו לאב" סבי [המהר"ש], כששרפו את העיירות מסביב, היו סוסים מוכנים 24 שעות ביום במקרה שיצטרך לברוח, ע"מ להציל את הכתבים".

הסיבה לתשומת הלב המיוחדת שהוקדשה לכתבים היא החשיבות המיוחדת שמוחסת לדברי הרבי בחסידות חב"ד. כפי שתואר על ידי מומחה אחד:

"ראשית, מאחר שהרבי הוא זה שמבאר את תורת החסידות, וזה מיוסד רק על קודמיו, שהניחו את הבסיס לתורת החסידות, לכן, יש חשיבות ראשונה במעלה של כל רבי יהיו כתובים שעליו הוא יוכל לבסס את פירושו והרצאותיו..."

הדרגה השניה, הכתבים של הרבי או שהרבי משתמש בהם, יש בהם קדושה, שהם מעין ירושה חשובה. הייתי משווה זאת לאבנים טובות שבכתר. זהו דבר גשמי שמועבר באופן סמלי, ובאופן מסויים מאחד בו את הקדושה, המציאות והאישיות של הרבי [עצמו]."

המסורת בנוגע לאירועים בהיסטוריה הכללית החשובים לקהילת ליובאוויטש היא שהכתבים של האלטרער רבי והמיטלער רבי נאספו על ידי הרבי השני, הכתבים של הרבי או שהרבי משתמש בהם, יש בהם קדושה, שהם מעין ירושה חשובה. הייתי משווה זאת לאבנים טובות שבכתר. זהו דבר גשמי שמועבר באופן סמלי, ובאופן מסויים מאחד בו את הקדושה, המציאות והאישיות של הרבי [עצמו]."

המסורת בנוגע לאירועים בהיסטוריה הכללית החשובים לקהילת ליובאוויטש היא שהכתבים של האלטרער רבי והמיטלער רבי נאספו על ידי הרבי השני, הכתבים של הרבי או שהרבי משתמש בהם, יש בהם קדושה, שהם מעין ירושה חשובה. הייתי משווה זאת לאבנים טובות שבכתר. זהו דבר גשמי שמועבר באופן סמלי, ובאופן מסויים מאחד בו את הקדושה, המציאות והאישיות של הרבי [עצמו]."

הדרגה השניה, הכתבים של הרבי או שהרבי משתמש בהם, יש בהם קדושה, שהם מעין ירושה חשובה. הייתי משווה זאת לאבנים טובות שבכתר. זהו דבר גשמי שמועבר באופן סמלי, ובאופן מסויים מאחד בו את הקדושה, המציאות והאישיות של הרבי [עצמו]."

בנו ר' שלום דובער, הידוע בכינויו "רש"ב", שנפטר ב"20. הרבי הששי שרכושו הוא המעניין אותנו היה בנו של ר' שלום דובער והמשיך את דרכו לאחר פטירתו, ממשיך דרכו של הרבי הששי, הרב מנחם מענדל שניאורסאהן, שהוא חתנו של הרב יוסף יצחק שניאורסאהן וכן נינו של הצמח צדק. קשר משפחתי זה לאורך הדורות מסביר מדוע העניין לא התבהר כל צרכו קודם לכן, כלומר, ההבחנה בין רכוש המוסדות הדתיים של חסידות חב"ד והרכוש הפרטי של הרבי מעולם לא נדרשה בתולדות התנועה.

ענין הספריה מתחלק לשתי קבוצות בהתאם, בשביל דיון זה: ראשית, הכתבים, כתבי יד או בכת"ק של הרביים או רשימת השומעים מדברים שנאמרו ע"י הרביים בע"פ, ששניהם עברו מרבי לרבי; ושנית, למעלה מ-40,000 ספרים, מודפסים וכתובים בכתב יד, שנאספו ע"י או בהוראת ר' יוסף יצחק שניאורסאהן ב"20 או לאח"ז. הן הכתבים והן האוסף של ר' יוסף יצחק שניאורסאהן, היו, ללא ספק, במקומם, רכוש פרטי של הרבי למרות שמשמו למטרות של חסידות חב"ד.

חנה גורארי' תיארה את ההתייחסות יוצאת הדופן שנתנה לכתבים כדלקמן:

"ת. מדוע את מחלקת בין הספרים והכתבים? ש. משום שהכתבים... יקרים מאוד למשפחה. סבי [הרש"ב] ואבי [ר'] יוסף יצחק שניאורסאהן הקריבו הרבה מאוד עבור הכתבים. הם היו לוקחים אותם עמם בקיץ כשנסעו לנאות דשא, והניחום בארגזים עם מתכת בפנים. הילדים היו עוקבים אחריהם ומתבוננים. הם היו לוקחים אותם עמם בקיץ והיו נוטעים לשלושה חדשים. ואז הם נצלו בפטרבורג מהג.פ.א. הם היו צריכים לוותר על דברים החשובים להם.

מאמצים דומים לאיסוף תרומות שמדגישים את האופי הקהילתי של הספרייה נעשו לאחר שהרבי עבר מלטביה לפולין. במועדו מתקופה זו נאמר:

"הרבנים, המחברים ומר"לים ששולחים את ספריהם לאוסף הספרים וכתבי היד 'ליובאוויטש' של כ"ק אדמ"ר ר' יוסף יצחק שליט"א שניאורסאהן, מתבקשים לשלוח מעכשיו את ספריהם לכתובתנו החדשה:

ר' י. שניאורסאהן, עבור ספריית 'ליובאוויטש', מוראנובסקה 7/9 ווארשא, פולין."

בסוף 1933, ליברמן בתפקידו כמנהל אוסף ספרים וכתבי יד ליובאוויטש שלח מכתב למלומד ואספן הספרים הבריטי דוד ששון: "הרשה לי לפנות אליך, כת"ר, בשם אוסף ספרים וכתבי יד 'ליובאוויטש', בבקשה שתואיל לשלוח לנו כמתנה לספרייתנו את ספרך 'אהל דוד', כפי שנוהגים סופרים ומר"לים רבים אחרים לשלוח לנו את פרסומיהם כמתנה."

אנו בטוחים שכת"ר ימלא את בקשתנו, ואנו מודים לו בזאת מראש. מכתבים אחרים שהובאו כראיות, שנכתבו על ידי לבערמאן או הרב שניאורסאהן, מבקשים מתנות "בשם הספרייה", "עבורנו", או עבור "ספרייתנו", "הספרייה" או עבור "ספריית ליובאוויטש" מכל המוקירים ומכבדים את שם ליובאוויטש."

כספי המעמד ג"כ שימשו את ליבערמאן והרבי לקניית ספרים להגדלת האוסף. העובדה שהרבי הסתיר כמעט לחלוטין את מטרות השימוש בכסף, אינה גורעת מהעובדה, הנראית מהראיות, שהכספים

לפי דברי חנה גורארי, "הספרייה תפסה שלשה חדרים אצל סבי [הרשב"ב], כל הקירות. הן הרשב"ב והן בנו, יוסף יצחק שניאורסאהן, תוארו כאספני ספרים, אכן, ר' יוסף יצחק שניאורסאהן אף הגדיר את עצמו בתור שכזה."

אף שכל אחד מהרביים התייחס לספרייה כאל רכוש פרטי, ולדוגמא שהעבירו אותה בצוואה, אין כל ספק שהספרייה נחשבה כספרייה ששימשה לטובת קהילת החסידים על ידי מנהיג הקהילה, הרבי. כתוצאה מזה, כפי שהרבי החמישי, כשהיה ברור שהוא ימשיך את אביו, דאג לאסוף את כל הכתבים של המשפחה, כך הרבי החמישי הבהיר בצוואתו שרוב הספרים פרט לכמה יוצאים מן הכלל יועברו לבנו, יוסף יצחק שניאורסאהן, וכפי שהעיד מומחה אחד שלרביים של חב"ד היו במשך דורות "ספריית עבודה גדולות".

ספרייתו הגדולה של הרבי החמישי שתוארה לעיל, על ידי חנה גורארי, ועברה בירושה לר' יוסף יצחק שניאורסאהן, הוחרמה על ידי הממשלה הקומוניסטית בברית המועצות. לדברי גב' גורארי הרבי הששי ניסה לרכוש מחדש את הספרייה, אולם הממשלה הסובייטית "רצתה יותר מדי כסף. לאבי לא היה מספיק כסף, ולא היה יכול לפדות את הספרייה" כפי שתואר על ידי האדם שנהיה לבסוף הספרן של ספריית ליובאוויטש, רח"ל:

"לאחר שהם [הממשלה הסובייטית] החרים את ספרייתו הוא היה מוכרח לשאול ספרים כשהיה צריך אותם. לכן, כמובן, היה צריך ספרייה. הוא היה צריך לקנות אותה... רב פשוט ובפרט רבי אינו יכול להסתדר בלי ספרייה."

"כוונתו היתה ספרייה לחוקרים, מלומדים, שיוכלו לבוא אליו להשתמש בספרייתו הפרטית. כפי שיש ספריות גדולות, כמו ספריית הסמינריון או ספריית המוזיאון הבריטי שאליהן חוקרים באים, הוא רצה את אותו דבר לעצמו, בקנה מידה פרטי. הספרייה שלו תהיה פתוחה לחוקרים שיבואו אליה."

הדרך לרכישת ספריית העבודה התגשמה באופן של קניית הספרייה הפרטית של מי שהיה יו"ר המוזיאון האסיאתי בלנינגרד, שמואל ווינער. הספרייה נקנתה באמצעות חוזה מכירה בו התחייב הרבי לשלם לווינער חמישים דולר לחודש במשך כמה שנים. ההתייחסות לקניה בדולרים אמריקאים היוותה ראייה לכך שבזמן הקניה ב-1925 ולאח"כ, הרבי היה תלוי בעיקר בתרומות מקבוצה גדולה של חסידי ליובאוויטש שגרו בארה"ב, שבאותו זמן נודעו כאגודת חסידי חב"ד של ארה"ב וקנדה, ארגון בלתי מאוגד וקודמו של הארגון התובע. אע"פ שהעובדה שהספרייה נרכשה מכספים שנאספו כתרומה הידועה בשם מעמד על ידי חברי תנועת ליובאוויטש אינה, כפי שאגודת חסידי חב"ד טוענת, גורמת לכך שהספרייה נרכשה בכספי קרן או כספים השייכים לקהילה, אע"פ עובדה זו מדגישה את המטרה הדתית שלשמה נאספה הספרייה. דבר זה משמע גם מהאופן שבו הן המעמד והן מתנות אחרות שניתנו לספרייה מקהילת חסידי חב"ד.

הספרן ליבערמאן העיד שבנוסף לקניית קונטרסים בלה"ק מהצנזורה הסובייטית "לפי משקל", נרכשו ספרים באמצעות מתנות שנאספו על ידי מודעות כדוגמת זו הבאה לקמן שנדפסה בירחון הרבני האמריקאי הפרד"ס:

"ספריית ליובאוויטש של הרבי, ר' יוסף יצחק שניאורסאהן מליובאוויטש, מודה לרבנים הנכבדים, המחברים ומר"לים ששלחו את ספריהם ופרסומיהם כמתנה לספרייה, ומבקשת שהרבנים הנכבדים, המחברים והמר"לים ימשיכו לכבד אותם בעתיד על ידי מתנות של כל דבר שהם מוציאים לאור או מדפיסים, הן ספרים בכל נושא שהוא, הצהרות או מודעות מכל סוג. הכתובת: ביבליוטק ליובאוויטש פולקו, בריערו 1015, ריגה."

הסמינריון (הכוונה לספריית דזשעיי.טי.עס של הקונסרבטיבים המתרגם) או ספריית המוזיאון הבריטי שאליהן חוקרים באים, הוא רצה את אותו דבר לעצמו, בקנה מידה פרטי. הספרייה שלו תהיה פתוחה לחוקרים שיבואו אליה."

בתו של הרבי השישי, חנה גורארי, ג"כ מתארת את ספריית אביה כספרייה לחוקרים. ליבערמאן ציטט את דברי הרבי כשהוא שקל תקופה של חמש עשרה שנים של איסוף ספרים:

"מה יקרה כעבור חמש עשרה שנים, יהיה לנו זמן לדאוג על זה כשה יקרה. אולי ימצא תורם עשיר שיקנה בנין ויקדיש אותו על שמו, בדיוק כפי שעושים בכל העולם, בכל מקום אחר בעולם."

יעוד קהילתי זה של הספרייה מתאשר על ידי סוג הספרים שנאספים, ליבערמאן העיד שהוא אסף עבור הספרייה ספרים מכל הסוגים המתמייחים ליהודים ויהדות, ושהאוסף לא היה מוגבל לספרים רבניים או ספרי קודש בלה"ק. בעצם, הוא העיד, חלק מהספרים שהוא השיג היו עד כדי כך מעבר למקובל אצל רביים חסידיים, שהוא לא היה יכול לאשר שהוא אכן קנה ספרים אלו עבור הרבי ובמקום זאת אמר שהוא קונה אותם עבור ספרייה בריגה.

מומחה אחד שהעיד על סוגי הספרים שנמצאו בספרייה ציין שביניהם נמצאו "מספר גדול של ספרים... שהרבי לא היה קורא בהם, אולם היו בהם דעות שהוא היה מחשיב אפיקורסיות, ושהיה מונע מחסידיו לקרוא בהם", כולל חומר אנטישמי וכתבים קומוניסטיים בעברית, מאחר שתנועות חסידיות היו עוינות ספרות שאינה "קדושה". המומחה ד"ר דזשעייקאבס האמין ש"תכולתם היא מאוד מוזרה שיהיו לרבי חסיד". הלכך הוא סיכם:

"נראה לי שהדרך היחידה להסביר את הספרייה הזאת היא לעודד מחקר, כלומר שיש הערכה לחשיבות המחקר האובייקטיבי. אולם

מ. כוכבי

נצחון

- שְׁחַקְק בְּאֵשׁ
- פַּעַם אַחַר פַּעַם
- חֹתֶם - אֶמֶת
- בְּמַאֲבָק רֵאשׁוֹן אֲדַמְי'רִים
- וְעוֹד הַשְּׁבִיעִי שָׁבוּ
- אֶמֶת מְקַתְרֵת.

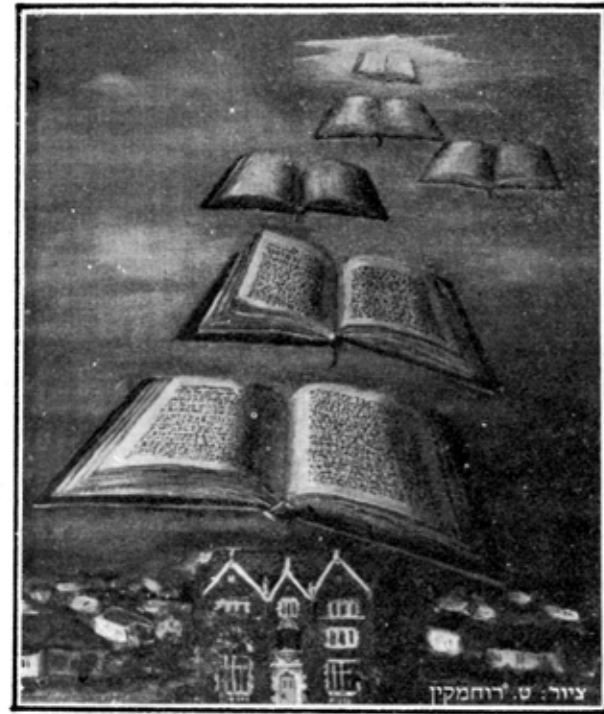
דין נצח

נצחון

- אָבוּ נֶגְלָה,
- נֶגְלַת הַמֶּשֶׁד הַמְּבַדִּיל,
- נְגוּנִים מִתְנַצְּחִים.
- שְׁמָחָה סַעֲרָה
- כּוֹבֵשָׁה מְחוֹל.
- חוֹלְלִים חֲסִידִים
- מַעֲגָלִים מַעֲגָלִים.
- חֲזוֹן מִנֵּי תְמוֹל
- בְּיָמִים הָהֵם
- בְּזַמַּן הַזֶּה.

נצחון

- שְׂרָק הַמְּנַצֵּחַ אֵינוֹ מְגַלְגֵּל
 - זְכוּת עַל עֲצָמוֹ
 - וְלוֹ בְּקֶרְטוֹב
 - אֵינוֹ גּוֹרֵף
 - אֵינוֹ קוֹטֵף פְּרוֹתָיו,
 - מְחַלֵּקֵם לְכָל דֵּיקֶפִּין
 - אֵינוֹ בּוֹדֵק בְּצִיצִיּוֹתָם.
- נצחון
שְׂרָק הַמְּנַצֵּחַ הוּא
הוּא לְבָדוּ בְּלָבוֹ
דוֹאֵב וְדוֹמֵעַ
הַשְּׁפָלְתוֹ שֶׁל הַמְּנַצֵּחַ.
- אור לוי בטבת ה'תשמ"ז

ציור: ט. רוחמקין

הפירוש הוא גם שהיא ספריית מחקר... אני יכול להבין זאת רק אם נאמר שזה נעשה עבור מישהו או משהו, היוקרה של מוסד כלשהו... ואם זה נעשה בשביל יוקרה, תהיה זו היוקרה של התנועה. אחרת איני יכול להבין זאת כלל וכלל... איני יכול לדמיין לעצמי רבי שירכוש כזאת ספרייה, שכפי שאמרנו, מכילה חומר שבדמיון הפרוע ביותר אינו יכול להיחשב כספרייה לשימוש הפרטי של הרבי."

הבעיות של העברת רכוש קהילה זו מדור לדור של רביים יתכן שהיו נשארות, כפי שהיו בעבר, והיו צריכות להפתר על ידי בני משפחת הרבי באמצעות חוקים המתמייחים להעברת רכוש פרטי, כולל אלו של ירושה ומכירה, אלמלא השואה.

השפעות השואה, כמו גם השפעות אחרות, הצריכו את הרבי במשך חייו, ולא רק כשחשב על העברת רכוש, להגדיר לעולם החיצוני את היחסים בינו לבין קהילתו ואת הנכסים שהיו ברשותו.

המאמצים הבלתי מוצלחים של האמריקאים להציל את הספרייה מהגרמנים במשך מלחמת העולם השנייה הם שוליים ביחס למאמצי אגודת חב"ד להבטיח מעבר בטוח לרבי ורוב משפחתו לארץ זו. בספטמבר 1939, לאחר פרוץ המלחמה, הרבי עזב את אטוואצק, פולין, ונסע לווארשא. הכתובת בה נרשם בווארשא היתה נתונה להפצצות שהרסו את הבנין. אולם הרבי ברח לקרוב משפחה ולאחר מכן נכנס למקום מחבוא. הספרייה אמנם לא נהרסה אז, אולם נשארה באטוואצק. בדצמבר 1939 נסע הרבי, בעזרת הממשלה האמריקאית, מווארשא לריגה. לפני עזבו את ווארשא בנובמבר 1939, כתב הרבי לליבערמאן שהיה אז בלטביה, בגרמנית, תיאור מצב שלו ושל הספרייה, שליבערמאן שלח מיד ליציגי התובע בניו יורק. במכתב מהרבי כפי שצוטט על ידי ליבערמאן במכתבו לניו יורק, כתוב:

"אין לי דירה, ואני גר אצל ידידים עם כל משפחתי בחדר אחד; ולכן, אין לי מקום עבור הספרים שהושאלו לי על ידי אגודת חסידי חב"ד למטרות לימוד. אשמח מאוד אם אגודת חסידי חב"ד יקחו ספרים אלו בחזרה."

הן ליבערמאן והן אלו שאליהם הועברה הידיעה לארה"ב פירשו מכתב זה כפניה לאגודת חסידי חב"ד לעזרה באבטחת העברת הספרים לאמריקה. מכתבו של ליבערמאן הועבר מיד על ידי ר' ישראל

דזשייקאבסאהן, נשיא אגודת חב"ד דאז, לשמואל קרעמער, ע"ד ניר יורקי שכבר התעסק במשך מספר חודשים כדי לפעול את בריחתו של הרבי ומשפחתו לארה"ב, והעיר: "מכתב זה מהרבי מתייחס לספרייתו היקרה שברצונו להוציא מפולין, כרכוש אגודת חסידי חב"ד. קרעמער ומקס רהייד, ע"ד מוואשינגטון שנשכר ע"י אגודת חב"ד, התקשרו כעבור ימים מספר עם רוברט פעל, סמנכ"ל המחלקה האירופית בסטייט דיפארטמנט, בנוגע לספרייה כדלקמן:

"זוית נוספת של המצב התפתחה, שכפי הנראה מצריכה התערבות מיידית באמצעות טלגרמה.

הרב שניאורסאהן ועמיתיו משושלת חב"ד, הצטרכו בזמן עזיבתם את ארשא להשאיר את הספרייה היקרה המכילה ספרים וכתבי יד שבה השתמשו הרבי והישיבה, בישיבת תומכי תמימים באטוואצק ליד ווארשא, אולם ספרייה זו היא רכוש הסניף האמריקאי של הקהילה, אגודת חסידי חב"ד של ארה"ב וקנדה.

מאחר שהנאצים יודעים בתור משמידי ספרים, ובהתאם לתוכניות להעביר את מושב השושלת לארה"ב, נתבקשתי ע"י אגודת חסידי חב"ד של ארה"ב וקנדה לבקש ממך לשלוח טלגרמה על חשבונם, בערבתי, לקונסוליה האמריקאית, כדלקמן:

"בקשו מר' יהודה עבער, ראש ישיבת תומכי תמימים באטוואצק לאשר את משלוח הספרייה של ספרי דת וכתבי יד לאגודת חסידי חב"ד רחוב הענני מס' 183, ניו יורק, שבסניף האמריקאי של תנועת חב"ד היא הבעלים של הספרייה. אגא שתפו פעולה ככל האפשר בתכניות המשלוח

זראה מההתכתבות שנשארה שהערות הרבי בנוגע לבעלות על הספרייה (משום שאמרת להם שחלק מהספרייה היא רכוש אגודת חב"ד בניו יורק וחלק שייך ל"ה) הביכו במידת מה את חסידי ונציגיו בארה"ב. בתגובה לבקשת רהייד לספק אישור לבעלות על הספרייה לסטייט דיפארטמנט, כתב דזשייקאבסאהן כדלקמן: "אני שלחתי לך בנפרד אישור על הספרים, אולם אצטרך לשקול בנוגע לראיות על ה"ל". בתזכיר מקרעמער לרוהייד כתוב:

"אמש שוחחתי עם דזשייקאבסאהן בנוגע להבאת עובדות מספיקות לקבוע בעלות על הספרייה בחב"ד באמריקה. ישנו קושי מסוים באיסוף עובדות אלו. יתכן שהרב דזשייקאבסאהן יצטרך לטלפן לריגה. לכן עיכבתי מברק להיפּעק בנוגע לזה. כדאי לחכות עד ש"תתבהר האווירה" ונשיג את כל העובדות הבסיסיות שלאחריהן אנו יכולים לקבוע את אופן הפעולה המתאים."

באישור בלתי חתום מדזשייקאבסאהן שנכלל בתיק כתוב: "הרכוש של הקהילה האמריקאית כולל ספרייה של ספרי דת וכתבי יד... כעת נמצא בישיבת תומכי תמימים המרכזית באטוואצק, ליד ווארשא, פולין". בסוף ינואר 1940 כתב רהייד לקרעמער שהוא עדיין "מחכה לראיות מחב"ד באמריקה על הבעלות על הספרייה לפני שאני יכול לעשות משהו נוסף בנוגע לבעיה זו". מן הצד האמריקאי כבר לא שמעו יותר דבר בנושא זה עד לאחר המלחמה.

מלבטביה, מיד לפני נסיעתו משוודיה והלאה לארה"ב, עשה הרבי נסיון אחרון להבטיח את העברת הספרייה לאמריקה דרך ע"ד גרמני.

יעוד קהילתי זה של הספרייה מתאשר ע"י סוג הספרים שנאספים, ליבערמאן העיד שהוא אסף עבור הספרייה ספרים מכל הסוגים המתייחסים ליהודים ויהדות, ושהאוסף לא היה מוגבל לספרים רבניים או ספרי קודש בלה"ק.

המכתב בגרמנית סותר לכאורה תיאורים קודמים (ג"כ בגרמנית) של הספרייה כשייכת לפחות בחלקה לאגודת חב"ד:

"במענה למברק שקבלתי מחברת המשלוח שענקער ושות. שלחתי לך ב"ד 31 בינואר 1940 מכתב בתוכן הבא:

"אני רבי י. שניאורסאהן אורח לטביה, מאשר בזאת שספרייתו שמכילה ספרים בלה"ק בלבד ושנמצאת ברחוב פרוסה 6, אטוואצק, פולין לשעבר, היא רכושי.

בנוסף, אני מבקש שתשלח לשענקער ושות. את הספרים שתוארו לעיל שארוזים ב"ד 135-145 תיבות, כדי שהם ישלחו אותם בהתאם להנחיות".

מכתב זה אושר באישור נוטריוני פה בריגה, ואושר באופן חוקי ע"י הקונסוליה הגרמנית. לידעתך מצר"ב מכתב חתום ע"י שני עדים, שהשגריר הלטבי בברלין שלח אליך. הוא מאשר שבאתי מווארשא ללטביה בדצמבר 1939, ושהספרייה שייכת לי.

מאחר שאני עובר לאמריקה ב"ד 28 בפברואר, אבקשך להתקשר עם חברת שענקער ושות. ולדאוג שהם ישלחו לי את הספרייה הנ"ל לניו יורק דרך איטליה. תשלח אותה על שמי למשרדך שם.

התיבות בהם הספרייה ארוזה הן ישנות, ועליהם כתובות שונות וחותמות שונות. זה יכול לגלם לאי הבנות לאורך הדרך. בהתאם, אבקשך לדאוג שחותמות וכתובות אלו יוסרו כך שרק ר"ת שמי ישארו על הארגזים.

בנוגע ל"11 הארגזים של כלי בית, אגא שלח אותם ביחד עם הספרייה. אני מודה לך עבור מאמצייך, ומצפה לקבל את תגובתך בדואר. במיטב ב"ש והאיחולים".

לא תיארור הספרייה כשייכת לאגודת חב"ד ולא תיאורה כשייכת לרבי הצליחו לשכנע את הנאצים לאשר את משלוח הספרים לארה"ב. הם נשארו בפולין בזמן המלחמה. הרב יוסף יצחק שניאורסאהן הגיע לאמריקה באמצע מרץ 1940.

דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א במענה לפס"ד (פ"נ) הרבנים שליט"א

עשרים וחמשה רבנים — בהם חברי בתי הדין של חב"ד במדינות שונות ובאה"י התאספו במוצש"ק ויגש, לאחר התועדות כ"ק אדמו"ר שליט"א שבה קראו כל המוני המשתתפים "עד מתי", ולאחר דיון עפ"י דין תורה הוציאו פס"ד שלפני עפ"י תורת אמת כלו כל הקיצין וצריכה לבוא הגאולה מיד.

למחרת הגישה משלחת רבנים את נוסח פס"ד החתום לכ"ק אדמו"ר שליט"א.

על זה ענה להם כ"ק אדמו"ר שליט"א (כתרגום חפשי): "ימלא הקב"ה משאלות לבבכם לטובה בכל העניינים הכתובים כאן, וכלשון הרמב"ם: אמן, כן יהי רצון. ושיהיה הכל בעגלא דידן ממש. ובפרט שנמצאים אנו 30 יום לפני י' שבט. שנשמע בשורות טובות ויהפכו ימים אלו לששון ושמחה ומועדים טובים."

Handwritten notes in Hebrew, including a signature and various annotations.

ע"מ להפיץ דברי יודאיקה ללא בעלים שניצלו מהשוואה לספריות של מוסדות תחת פיקוחו של ד"ר חנה ארנדט ובתנאי כתוב ש"כל הספרים יישמרו כמורשת תרבותית של יהדות אירופה" וש"סוּם חומר שנתקבל לא יימכר".

הטיפול בספרייה בעת פטירתו של ר' יוסף יצחק שניאורסאהן מחזק את המסקנה שהספרייה לא נחשבה על ידו או על ידי הקרובים אליו כרכושו הפרטי. למרות ההיסטוריה המשפחתית של מחלוקות בנוגע להעברת כתבים וספרים מדרו לדרו של רביים, הרבי הששי לא השאיר צוואה. רכושו של הרבי, לאחר אי ודאות בתחילה, נרשם, והספרייה לא נכללה כרכוש שלו, למרות ערכה הרב, האלמנה ושתי בנות הרבי, כולל חנה גורארי, חתמו על אישורים שהן קיבלו את המגיע להן מתוך הרכוש, ולא כללו את הספרייה...

מבצע מיוחד החל מה' טבת ועד כ"ב שבט

3 חודשים ראשונים

מתנה

חייגו עכשיו: 03-9430210 (24 שעות)

רוב הסיכויים שאתם מכירים את עיתון 'כפר חב"ד'. כיום על העיתון מנויים אלפי בתי אב מאנ"ש ומכלל הציבור הדתי והחסידי שנהנים מדי שבוע מהכתבות העדכניות ביותר במגוון רחב של תחומים שמעניינים אותנו כחסידי חב"ד. מאז יצא לראשונה לאור לפני יותר מ-35 שנה, הפך המגזין לנפוץ ביותר בחב"ד ולא בכדי.

המגזין

קוראי המגזין מקבלים מידי שבוע כתבות, טורים ומדורים עדכניים מבלי לוותר על חוויה נעימה של קריאה קלילה ומהנה. עם זאת, לצד כתבות מרתקות בנושאים הבוטחים, משכיל עיתון 'כפר חב"ד' לשלב תכנים חסידיים עשירים.

משפחה חסידית

מגזין הנשים ששמו הולך לפניו. כאן תמצאו מידי שבוע את כל מה שמעניין את המשפחה החסידית. שיחות ואגרות של הרבי לנשים, סיפור אישי, מדורי בריאות ותזונה, חינוך ילדים, מתכונים, מדור הפעלה יומי עם הילדים ו'ברכת חסידים' - מדור מעודכן של שמחות בתוך אנ"ש. בין הכתובות במשפחה חסידית תמצאו דרך קבע כתבות 'מהשורה הראשונה': רחל הלפרין, מירי שניאורסון, רחל בולטון, חיה ברכה שאול, חדוה רומנו, תמי וולף, דפנה חיים, מלכה קוביטשעק, דיני רבינוביץ, תרצה בוטמן ועוד.

'קינדערלאך'

במגזין הילדים השבועי תמצאו משיחותיו של הרבי לפרשת השבוע וכדומה המותאמים לרמות גיל שונות בהגשה צבעונית ומשובבת. סיפורי מתח בהמשכים, מדורים, משימות, הפתעות, חידות ופרסים לצד קומקסים שהילדים כל כך אוהבים.

מנויים

מנויי העיתון נהנים מדי שבוע מחבילה איכותית שמגיעה לפתח ביתם בכל יום חמישי עד 7 בבוקר! בעיתון תמצאו את מיטב הכותבים שהופכים אותו לעיתון שלא ניתן להניח אותו מהיד ברגע שמתחילים לעיין בו.

עשו מנוי, שלא תפספסו דבר

מסקר עדכני שנערך בקרב קוראי העיתון עולה כי ישנם אלפי קוראים שמדי שבוע רוכשים את העיתון בדוכנים ובחנויות פשוט משום שהם לא מודעים לכך שמנוי יכול לחסוך להם כסף רב. צרו קשר עוד היום עם מחלקת המנויים שלנו כדי שלא תחמיצו אף גיליון בטעות. אנחנו מתחייבים לעבוד ללא לאות כדי לספק לכם את הרמה הגבוהה אליה אתם רגילים כבר למעלה מ-35 שנה.

תשמ"ז. ברגעים השמחים והמרגשים של דידן נצח שמחנו להטיס את אנ"ש חסידי חב"ד בבטחה עם השירות הטוב בעולם. **תשע"ז.** 30 שנה אחרי, אנחנו גאים להיות ספינת הדגל של שרות הנסיעות הטוב בעולם לאנ"ש חסידי חב"ד.

סניפים בכל רחבי הארץ:

מודיעין, מליבו סנטר, גינות דותן 23, 08-9750990
באר שבע, יאיר שטרן 32, 08-6281057
אשדוד, הרצל 1, 08-8652861
קרית מלאכי, צה"ל 10, 08-8587555
יבנה, הנחשול 22, מרכז קרסו, 08-9435599
בני ברק - עקיבא, רבי עקיבא 106, 03-5776000
מבשרת ציון, החושן 5, 02-5703501
עפולה, הכנסת 10, 04-6522566

קרית גת, מרכז מסחרי פז, 08-6813082
רמת גן, מנחם בגין 11 בניין רוגובין תדהר, 03-6339999
רמת גן, אונברסיטת בר אילן, 03-5298255
רחובות, הנשיא הראשון 34, 08-9467460
רחובות, הרצל 221, 08-9477071
ירושלים, דיסקין 9, 02-5612282
חיפה, מוריה 46, 04-8362770
תל אביב- עתידים, הברזל 32, 03-6470101